

5

P
.....
7.829 OSZK

1922
.....

DOBER PAJDÁS KALENDÁRIUM

na 1922 návadno leto.

Cejna 30 korón.

Tábla za stempline.

I. Skála.

Za vekszline vu országi do 6 mejszecov i vu drüğom országi do 12 mejszecov, pri trzstveni kontraktusaj, pri dűzśni píszmaj do 3 mejszecov.

Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.	Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.
	do	100 korón	—	30	Od 2000 do 2500 korón	7	50		
Od 100	"	250 "	—	75	" 2500 "	3000 "	9	—	
" 250	"	500 "	1	50	" 3000 "	3500 "	10	50	
" 500	"	750 "	2	25	" 3500 "	4000 "	12	—	
" 750	"	1000 "	3	—	" 4000 "	5000 "	15	—	
" 1000	"	1250 "	3	75	" 5000 "	6000 "	18	—	
" 1250	"	1500 "	4	50	" 6000 "	7000 "	21	—	
" 1500	"	1750 "	5	25	" 7000 "	8000 "	24	—	
" 1750	"	2000 "	6	—	" 8000 "	9000 "	27	—	

i tak dale, za vszáke 1000 korón 3 koróne.

II. Skála.

Za one dokumentuse, stere niti pod I., niti pod III. skálo ne szlísijo.

Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.	Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.
	do	50 korón	—	50	Od 2000 do 2500 korón	25	—		
Od 50	"	100 "	1	—	" 2500 "	3000 "	30	—	
" 100	"	200 "	2	—	" 3000 "	3500 "	35	—	
" 200	"	400 "	4	—	" 3500 "	4000 "	40	—	
" 400	"	600 "	6	—	" 4000 "	5000 "	50	—	
" 600	"	800 "	8	—	" 5000 "	6000 "	60	—	
" 800	"	1000 "	10	—	" 6000 "	7000 "	70	—	
" 1000	"	1500 "	15	—	" 7000 "	8000 "	80	—	
" 1500	"	2000 "	20	—	" 8000 "	9000 "	90	—	

i tak dale, za vszáke 1000 korón 10 korón.

III. Skála.

Za kűpűlne i drűge kontraktuse, pri dopűscsávanyaj, pri szlűzsbeni kontraktusaj, pri kvitingaj orszáczkoga spilanya, pri obecsávanyaj, pri dűzśni píszmaj na dugse vrejmen, pri drűstveni kontraktusaj.

Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.	Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.
	do	50 korón	1	—	Od 2000 do 2500 korón	50	—		
Od 50	"	100 "	2	—	" 2500 "	3000 "	60	—	
" 100	"	200 "	4	—	" 3000 "	3500 "	70	—	
" 200	"	400 "	8	—	" 3500 "	4000 "	80	—	
" 400	"	600 "	12	—	" 4000 "	5000 "	100	—	
" 600	"	800 "	16	—	" 5000 "	6000 "	120	—	
" 800	"	1000 "	20	—	" 6000 "	7000 "	140	—	
" 1000	"	1500 "	30	—	" 7000 "	8000 "	160	—	
" 1500	"	2000 "	40	—	" 8000 "	9000 "	180	—	

i tak dale, za vszáke 1000 korón 20 korón.

Cholc
729 pg

DOBER PAJDÁS KALENDÁRIUM

PO SZLOVENSZKOM JEZIKI

z doszta lejpim, dobrim i hasznovitnim cstenyom

na

1922.

návodno leto.

==== XXIV. TEKÁJ LETA. ====

P 7.828/1922

M. N. MUZEUM KÖNYVTÁRA
I. Nyomt. Növedéknapló
1922 év. 43.sz.

SZENTGOTTHÁRD, 1921.

Stampano vu WELLISCH BÉLA stamparnici.

To 1922-to leto

je návadno leto i má 365 dnévov, ali 52 tjedna i 1 dén.
Zacsne i dokoncsa sze z nedelom.

Zacsétek 1922. leta.

Obsinszko leto sze zacsne jan. 1-ga.
Cerkveno leto sze zacsne za I. ad-
venszko nedelo, december 3-ga.

Lejtni csaszi.

Szprotolejtje sze zacsne márc. 21-ga.
Leto sze zacsne június 21-ga.
Jeszén sze zacsne szept. 23-ga.
Zíma sze zacsne december 21-ga.

Presztopni szvétki.

Imé Jezusovo je január 2-ga.
Fasenszka nedela je február 26-ga.
Pepeonica je március 1-ga.
Vüzenszka nedela je április 16-ga.
Krizsni dnévi szo május 22, 23, 24.
Kriszt. v nébosztoplénýé je május
25-ga.
Riszálszka nedele je június 4-ga.
Tejlovo je június 15-ga.
Prva adventszka nedela je decem-
ber 3-ga.

Csetvére kvatre.

- I. kvatre bode: márc. 8., 10., 11.
II. " " jún. 7., 9., 10.
III. " " szeptember 20., 22., 23.
IV. " " december 20., 22., 23.

Ta krallivajócsa planeta

de v tom leti MEJSZEC.

Preminyávanye mejszeca.

- ☉ mlád, ☽ prvi fertao, ☿ punovo,
♁ szlejdnyi fertao.

Planeta nasega szunca.

1. *Merkur* je szamo $\frac{1}{10}$ táo tak velki, kak nasa zemla; nyegovo leto z 288 dnévov sztojí.
2. *Venusz* je $\frac{9}{10}$ tálov tak velki, kak zemla; z 255 dnévov sztojí nyegovo leto.
3. *Zemla*, stere leto z 365 dnévov sztojí.
4. *Marsz* je $\frac{1}{5}$ táo tak velki, kak nasa zemla; nyegovo leto z 687 dnévov sztojí.
5. *Jupiter* je 1350-krát véksi od zemlé; nyegovo leto z 12 lejt sztojí.
6. *Szaturday* je 900-krát tak velki kak zemla; nyegovo leto z 29 lejt i 116 dnévov sztojí.
7. *Uránusz* je 82-krát véksi od zemlé; leto nyegovo z 84 nasi lejt sztojí.
8. *Neptun* je 108-krát tak velki, kak nasa zemla; nyegovo leto je 164 lejt ino 216 dnévov dúgo.

Potemnejnye szunca.

Vu 1922-tom leti dvóje szuncsevno potemnejnye bode. Med tejm de tó prvo szuncsevno potemnejnye na nasom kráji tídi vídócese.

I. Prsztenkno szuncsevno potemnejnye bode márc. 28-ga. Poprejk sze zacsne ob 11 v. 1 m. pr. p. i sze ob 3 v. 9 m. po pódn. dokoncsa. V Budapestí sze ob 2 v. 28 min. po p. zacsne i sze ob 4 v. 38 m. po pódn. dokoncsa. Tak de sze vídilo, kak eden prsztenek.

II. Popuno szuncsevno potemnejnye bode szeptember 21-ga. Prinasz nede vídócese.

Január ali Szvecsén má 31 dnévov.

1. Gđa je oszmi dén mino. Lukács II. 21.

1	Nedela	Nóvo leto	Mrzlo
2	Pondejlek	Imé Jezusa	preminlivo
3	Tórk	Genoveva	oblácsno
4	Szrejda	Titusz	nesztálno
5	Csetertek	Teleszfor p.	vrejmen
6	Pétek	Tri královo	☾ 11 vóra 24 min.
7	Szobota	Lucian mantr.	pred pódn.

2. Gđa je Jezus 12 lejt sztar bio. Luk. II. 42—52.

8	Nedela	1. Szeverin ap.	Mrzlo
9	Pondejlek	Julian mantr.	csiszto
10	Tórk	Vilmos pk.	vederno
11	Szrejda	Higin p.	veterno
12	Csetertek	Árkádiusz mantr.	vrejmen
13	Pétek	Veronika	† ☽ 9 vóra 37 min.
14	Szobota	Hilar pk.	po pódn.

3. Gosztivanye je biló vu galilejszkoj Kánai. Ján. II. 1—11.

15	Nedela	2. Paveo pücsávník	Oblácsno
16	Pondejlek	Marcel pk. m.	sznejzsno
17	Tórk	Anton püses.	vihérno
18	Szrejda	Piroska dev.	veterno
19	Csetertek	Kanut kr.	vrejmen
20	Pétek	Fábián i Seb.	† ☽ 7 vóra 0 min.
21	Szobota	Agnes dev.	pred. pódn.

4. Gđa je Jezus z brega doli priso. Mát. VIII. 1—13.

22	Nedela	3. Vince mantr.	Jáko mrzlo
23	Pondejlek	Rajmund	oblácsno
24	Tórk	Timót pk. mantr.	sznejzsno
25	Szrejda	Pavla povrnejnye	megleno
26	Csetertek	Polikárp	vederno
27	Pétek	Zlát. szv. János	† vrejmen
28	Szobota	Flávián mantr.	☽ 12 v. 48 m. pr. p.

5. Jezus je mórji zapovedo. Mát. VIII. 23—27.

29	Nedela	4. Szalézi Ferenc	Vnócsi mrzlo
30	Pondejlek	Mártonka dev.	sznejzsno
31	Tórk	Noleszki Peter	vrejmen.

Ete mejszec 1-ga je dén 8 vör 27 m. dúgi. — Dén do január szlejnyega z 59 m. dugsi bode.

Dén	Zamerkanye	Notri-jemánye		Vödávanya	
		K	f	K	f

Február

ali Szüsec

má 28 dnévov.

1	Szrejda	Ignác pk. mantr.		Trdo
2	Csetertek	Szvecsnica		mrzlo
3	Pétek	Balázs mantr.	†	veterno
4	Szobota	Korz. András		vrejmen

6. Od toga dobroga szemena. Mát. XIII. 24—30.

5	Nedela	5. Ágota dev.		☾ 5 vóra 52 min.
6	Pondejlek	Dorothea dev.		pred. pódn.
7	Tórk	Romuál ap.		Oblácsno
8	Szrejda	János od. Mát.		sznejsno
9	Csetertek	Alexi Ciril		veterno
10	Pétek	Szkolasztika	†	mrzlo
11	Szobota	Dezsó pk.		vrejmen

7. Priszpodobno je králesztvo Bozse. Mát. XX. 1—16.

12	Nedela	Eulália dev.		☉ 2 vóra 18 min.
13	Pondejlek	Benignus mantr.		pred. pódn.
14	Tórk	Bálint düh.		Oblácsno
15	Szrejda	Fausztin		vihérno
16	Csetertek	Juliana dev.		vederno
17	Pétek	Donat mantr.	†	vrejmen
18	Szobota	Simeon pk. m.		☾ 7 v. 18 m. po p.

8. Gda je velki sereg bio vktiper. Luk. VIII. 4—15.

19	Nedela	Konrád szpov.		Sznejsno
20	Pondejlek	Eleuter pk. mantr.		vuđné szlabo
21	Tórk	Szeverian pk.		preminlivo
22	Szrejda	Szol. szv. Peter		veterno
23	Csetertek	Dam. Peter		meglono
24	Pétek	Mátyás	†	nesztálno
25	Szobota	Géza mantr.		vrejmen.

9. K szebi vzeme Jezus ti 12. Luk. XVIII. 31—43.

26	Nedela	Fasenszka nedela		☉ 7 vóra 48. min.
27	Pondejlek	Leander pk.		po pódn.
28	Tórk	Román ap.		Veterno vrejmen.

Ete mejszec 1-ga je dén 9 vór 28 m. dngi. — Do február szlejdnega dén z 1 v. 26 m. dugsi bude.

Dén	Z a m e r k a n y e	Notri- jemánye		Vödávanya	
		K	f	K	f

Március ali Málitráven

má 31 dnévov.

1	Szrejda	Pepeonica	†	Vederno
2	Csetertek	Szimpl. p.	†	csiszto
3	Pétek	Kunigunda	†	lejpo
4	Szobota	Kazimir	†	vrejmen

10. Jezus je vu púscsávo neseni od Dúhá. Mát. IV. 1—11.

5	Nedela	1. posztna nedela		Nesztálno.
6	Pondejlek	Perpetna i F.		☾ 8 vóra 22 min.
7	Tórk	Akv. Tamás		po pódni.
8	Szrejda	Ist. János	†	Szlabo
9	Csetertek	Franciska	} Kvatre	nesztálno
10	Pétek	40 mantr.		†
11	Szobota	Konstantin	†	vrejmen

11. K szebi zeme Jezus Petra, Jakaba i Jánosa. Máté XVII. 1—9.

12	Nedela	2. posztna nedela		Premilivo
13	Pondejlek	Szabin mantr.		☾ 12 vóra 14 min.
14	Tórk	Matilda		po pódni.
15	Szrejda	Longin	†	Oblácsno
16	Csetertek	Heribert		veterno
17	Pétek	Patrik	†	sznejsno
18	Szobota	Jer. Ciril	†	vrejmen.

12. Jezus nejмога vragá odzsené. Luk. XI. 14—28.

19	Nedela	3. posztna nedela, Józs.		Veterno.
20	Pondejlek	Joakim		☾ 9 vóra 43 min.
21	Tórk	Benedek		pred pódni.
22	Szrejda	Oktávia mantr.	†	Oblácsno
23	Csetertek	Fidelisz mantr.		veterno
24	Pétek	Gábriel arkangeo	†	dezsgyevno
25	Szobota	Ceplena Mária	†	vrejmen.

13. Gda bi Jezus na ov kraj galileanskoga mórja só. Ján. VI. 1—15.

26	Nedela	4. posztna nedela		Premilivo
27	Pondejlek	Dam. János		vrejmen.
28	Tórk	Kap. János		☾ 2 vóra 3 min.
29	Szrejda	Ciril mantr.	†	po pódni.
30	Csetertek	Kvirin mant.		Mérno
31	Pétek	Amosz pr.	†	vrejmen.

Ete mejszec 1-ga je dén 10 v. 57 m. dúgi. — Do március szlejdnýega dén z 1 v. 45 m. dúgsi bodé.

Dén	Z a m e r k a n y e	Notri- jemánye		Vödávanya	
		K	f	K	f

Április

ali Velkitráven

má 30 dnévov.

1	Szobota	Hugo pk.	†	Lejpo
14. Stó me more kárati med vami? Ján. VIII. 46—59.				
2	Nedela	5. posztna nedela		Szlabo mérho vrejmen.
3	Pondejlek	Richard pk.		6 vóra 46 min.
4	Tórk	Izidor		pred pódh.
5	Szrejda	Vince szpov.	†	Veterno vrejmen.
6	Csetertek	Coelesztin		
7	Pétek	Epifán pk.	†	
8	Szobota	Dénes pk.	†	
15. Gda bí Jezus k Jeruzsálemi priblizsávo. Máté XXI. 1—9.				
9	Nedela	6. Cvetna nedela		Nesztálno vrejmen
10	Pondejlek	Ezekiel prorok		9 vóra 44 min.
11	Tórk	Leó pápa		po pódh.
12	Szrejda	Gyula p.	†	Premínlivo szlabo vrejmen.
13	Csetertek	Velki csetertek	†	
14	Pétek	Velki pétek	†	
15	Szobota	Velka szobota	†	
16. Maria Magdalena i Mária Jak. pri grobi. Márk. XVI. 1—7.				
16	Nedela	Vüzemszka nedela		Nesztálno oblácsno szlabo
17	Pondejlek	Vüzemszki pondejlek		1 vóra 54 min.
18	Tórk	Apolóniusz mantr.		pred. pódh.
19	Szrejda	Timon mantr.		dezsgyevno vrejmen.
20	Csetertek	Tivadar szpov.		
21	Pétek	Anzelm	†	
22	Szobota	Szoter i Kajusz		
17. Gda je vecsér posztáo na on dén. Ján. XX. 19—31.				
23	Nedela	1. po vüzmi		Oblácsno veterno dezsgyevno
24	Pondejlek	Gyúri mantr.		veterno
25	Tórk	Marko evang.		6 vóra 4 min.
26	Szrejda	Kletusz i M.		pred. pódh.
27	Csetertek	Zita		vrejmen
28	Pétek	Paveo od krízsa	†	
29	Szobota	Peter mantr.		
18. Jasz szam te dober pasztér. Ján. X. 11—16.				
30	Nedela	2. po vüzmi		Veterno vrejmen

Ete mejszec 1-ga je dén 12 vór 45 m. dúgi. — Do április szlejnyega dén z 1 v. 35 m. dugsi bođe.

Dén	Z a m e r k a n y e	Notri- jemánye		Vödávanya	
		K	f	K	f

Május

ali Riszálcsek

má 31 dnévov.

1	Pondejlek	Filip i Jakob			
2	Tórk	Athanáz pk.			
3	Szrejda	Szv. † gorinájd.			
4	Csetertek	Forján mantr.			
5	Pétek	V. Piusz p.	†		
6	Szobota	János ev.			
19. Edno malo i zse me nedte vidili. Ján. XVI. 16—22.					
7	Nedela	3. po vüzmi			
8	Pondejlek	Szkáz. szv. Mihála			
9	Tórk	Gergör Naz.			
10	Szrejda	Anton pk.			
11	Csetertek	Mamertusz pk.			
12	Pétek	Pongrác mantr.	†		
13	Szobota	Szervác pk. mantr.			
20. K onomi idem, ki je mené poszlo. Ján. XVI. 5—14.					
14	Nedela	4. po. v. Bonifác m.			
15	Pondejlek	Zsófia mantrnica			
16	Tórk	Nep. János mantr.			
17	Szrejda	Paskál szpov.			
18	Csetertek	Venánc mantr.			
19	Pétek	Celesztin p.	†		
20	Szobota	Sz. Bernard			
21. Ka bodete proszili od ocsé. Ján. XVI. 23—30.					
21	Nedela	5. po vüzmi			
22	Pondejlek	Julia dev.	} Krízni dnévi		
23	Tórk	Dezsó pk. m.			
24	Szrejda	Zsuzsana			
25	Csetertek	Vnébosztopenyé Jezusa			
26	Pétek	Filip Ner.	†		
27	Szobota	Béda			
22. Gda pride obveszeliteo. Ján. XV. 26—XVI. 4.					
28	Nedela	6. po vüzmi			
29	Pondejlek	Maximilian			
30	Tórk	Szv. Práva gorinájd.			
31	Szrejda	Angela dev.			

Ete mejszec 1-ga je dén 14 vör 24 m. dúgi. — Do május szlejnyega dén z 1 v. 13 m. dúgsi bode.

Dén	Z a m e r k a n y e	Notri- jemánye		Vödávanya	
		K	f	K	f

Júnios

ali Iváncsek

má 30 dnévov.

1	Csetertek	Klotild-kral.		Mérno vrejmen.
2	Pétek	Pamphil mantr.	†	☾ 7 vóra 10 min.
3	Szobota	Erazmusz p.		po pódn.

23. Csi sto líbi mené. János XIV. 23—31.

4	Nedela	Riszálszka nedela		Veterno	
5	Pondejlek	Riszálszki pondejlek		oblácsno	
6	Tórk	Norbert pk.		dezsgyevno	
7	Szrejda	Róbert ap.	†	toplo	
8	Csetertek	Medárd pk.	} Kvatre	vrejmen.	
9	Pétek	Primusz mantr.		†	☾ 4 vóra 58 min.
10	Szobota	Margejta kral.		†	po pódn.

24. Vsza zmozsnoztje meni dána. Máté XXVIII. 18—20.

11	Nedela	1. Szv. Trojsztva nedela		Lejpo
12	Pondejlek	Klaudiusz		mérno
13	Tórk	Anton Pád.		oblácsno
14	Szrejda	N. Vazul		esiszto
15	Csetertek	Tejlovo		nesztálno
16	Pétek	R. Ferenc	†	vrejmen.
17	Szobota	Reiner szpov.		☾ 1 v. 5 m. po p.

25. Eden eslovek je velko vecsérje szpravo. Luk. XIV. 16—24.

18	Nedela	2. po riszálaj		Oblácsno
19	Pondejlek	Gyárfás mantr.		veterno
20	Tórk	Szilver p. mantr.		toplo
21	Szrejda	Alojzi Gonz.		dezsgyevno
22	Csetertek	Paulin		lejpo
23	Pétek	Szv. Szrcé Jezusa	†	vrocse
24	Szobota	Szv. kr. János		vrejmen.

26. Priblízšavali szo k Jezusi publikánuske. Luk. XV. 1—10.

25	Nedela	3. po riszálaj		☾ 5 vóra 20 min.
26	Pondejlek	János i Paveo		pred pódn.
27	Tórk	László vogr. krao		Vihérno
28	Szrejda	Leo pápa		oblácsno
29	Csetertek	Peter i Paveo ap.		vederno
30	Pétek	Szpomin sv. Pavla	†	vrejmen.

Ete mejszec 1-ga je dén 15 vór 39 min. dúgi. — Do június 20-ga dén z 18 min. dugsi bode, potom z 3 min. kraesisi bode.

Dén	Z a m e r k a n y e	Notri- jemánye		Vödávanya	
		K	f	K	f

Július

ali Jakobéscsek

má 31 dnévov.

1: Szobota Jezusa szv. k. ☾ 11 v 52 m. po p.

27. Gda je te sereg na Jezusa priso. Luk. V. 1—11.

2	Nedela	4 po r. Szrpna Marja	Lejpo
3	Pondejlek	Heliodor pk.	poprejk
4	Tórk	Ulrik püspek	mérno
5	Szrejda	Anton zak.	sztálno
6	Csetertek	Ezsaías prorok	csiszto
7	Pétek	Ciril i Metold	toplo
8	Szobota	Erzsébet kral.	vrejmen.

28. Csi nede popolnejsa vasa pravica. Máté V. 20—24.

9	Nedela	5. po riszálaj	☾ 4 vóra 7 min.
10	Pondejlek	Anália dev	pred podn.
11	Tórk	Piusz p. mantr.	Sztálno
12	Szrejda	János Gual.	vrocse
13	Csetertek	Anaklét p.	oblácsno
14	Pétek	Bonaventura	dezsgyevne
15	Szobota	Henrik	vrejmen.

29. Gda je velki sereg bio vktiper z Jezusom. Márk. VIII. 1—9.

16	Nedela	6. po riszálaj	Nesztálno
17	Pondejlek	Elek szpov.	☾ 6 vóra 11 min.
18	Tórk	Frigyes pk. mantr.	pred. podn.
19	Szrejda	Paul. Vince	Szúho
20	Csetertek	Eliás prorok	veterno
21	Pétek	Dániel prorok	preminývájócse
22	Szobota	Mária Magdalena	vrejmen.

30. Csuvajte sze od krívi prorokov. Máté VII. 15—21.

23	Nedela	7. po riszálaj	Oblácsno
24	Pondejlek	Krisztina dev.	☾ 1 vóra 47 min.
25	Tórk	Jakob apostol	po podn.
26	Szrejda	Anna dev.	Vihérno
27	Csetertek	Pantaleon mantr.	dezsgyevno
28	Pétek	Inee p.	veterno
29	Szobota	Márta dev.	vrejmen.

31. Bño je eden bogat cslovek, ki je sáfara meo. Luk. XVI. 1—9.

30	Nedela	8. po riszálaj	Csiszto vrejmen
31	Pondejlek	Ignác Lojala	☾ 5 v. 22 m. pr. p.

Ete mejszec 1-ga je dén 15 v. 53 m. dúgi. — Do július szlejdnvega dén z 52 m. kračisí bode.

Dén	Z a m e r k a n y e	Notri- jemánye		Vödávanya	
		K	f	K	f

Augusztus

ali Mésnyek

má 31 dnévov.

1	Tórk	Zselezen Péter	Poprejk
2	Szreja	Lig. Alfonz	toplo
3	Csetertek	Stevan mantr.	vihérno
4	Pétek	Dominik szpov. †	nesztálno
5	Szobota	Mejszecsna B. D.	vrejmen

32. Gđa sze Jezus k Jeruzsálemi priblizsávo. Luk. XIX. 41—47.

6	Nedela	9. po r. Preobr. Jez.	Toplo
7	Pondejlek	Kajetán szpov.	☉ 5 vóra 19 min.
8	Tórk	Cirjék mantr.	po pódn.
9	Szreja	Román mantr.	Jáko toplo
10	Csetertek	Lovrenc mantr.	dnévi
11	Pétek	Zsuzsanna †	veterno
12	Szobota	Klára dev.	vrejmen

33. Dvá esloveka szta vu církev sla. Luk. XVIII. 9—14.

13	Nedela	10. po riszálaj	Oblácsno
14	Pondejlek	Özséb. szpov.	vrejmem.
15	Tórk	Vnébozétje M. V. M.	☾ 9 vóra 46 min.
16	Szreja	Joakim	po podn.
17	Csetertek	Liberát ap.	Oblácsno
18	Pétek	Heléna †	dezgyevno
19	Szobota	Tuluzi Lajos	vrejmen.

34. Jezus voidóesi z Tyriusz határa. Márk. VII. 31—37.

20	Nedela	11. Szv. Stevan krao	Vederno
21	Pondejlek	Bernát ap.	vrejmen.
22	Tórk	Timót mantr.	☉ 9 vóra 54 min.
23	Szreja	B. Filip	po podn.
24	Csetertek	Bertalan ap.	Oblácsno
25	Pétek	Lajos krao †	vnocsi veterno
26	Szobota	Zefirin p.	vrejmen.

35. Od toga milosztivnoga szamaritánusa. Luk. X. 23—37.

27	Nedela	12. po riszálaj	Vudné
28	Pondejlek	Ágoston	vrocse vrejmen.
29	Tórk	Glávov kr. Jánosa	☾ 12 vóra 55 min.
30	Szreja	Lim. Róza	po pódn.
31	Csetertek	Rajmund szpov.	Veterno vrejmen.

Ete mejszec 1-ga je dén 14 vór 58 m. dúgi. — Do augusztus szlejdnega dén z 1 v. 31 m. kracsisi bode.

Dén	Z a m e r k a n y e	Notri- jemánye		Vödávanya	
		K	f	K	f

Szeptember

ali Mihálcsek

má 30 dnévov.

1	Pétek	Farkas pk.	†	Oblácsno
2	Szobota	Jusztusz pk.		vrejmen.

36. Gda je Jezus próti Jeruzsálemi só. Luk. XVII. 11—19.

3	Nedela	13. po riszálaj		Veterno
4	Pondejlek	Rozália dev.		dezgyevno
5	Tórk	Juszt. Lovrenc		vrejmen.
6	Szrejda	Zakariás prorok		☉ 8 vóra 47 min.
7	Csetertek	Regina dev.		pred pódn.
8	Pétek	Máia mesa		Preminyávajóese
9	Szobota	Klav. Peter.		vrejmen.

37. Nisce nemore dvóma goszpodoma szlúzsiti. Máté VI. 24—33.

10	Nedela	14. po r. T. Miklós		Veterno
11	Pondejlek	Jácint mantr.		oblácsno
12	Tórk	Imé Marije		lejpo
13	Szrejda	Amát pk.		vrejmen.
14	Csetertek	Zvísénye szv. krízsa		☾ 11 vóra 20 min.
15	Pétek	Nikomed mant.	†	pred podn.
16	Szobota	Editha dev.		Sztálno vrejmen.

38. Jezus je vu Naim váras só. Luk. VII. 11—16.

17	Nedela	15. po riszálaj		Nesztálno	
18	Pondejlek	Kup. József		vihérno	
19	Tórk	Január mantr.		veterno	
20	Szrejda	Euszták	†	vrocse	
21	Csetertek	Máté ap.	} Kvatre	☉ 5 vóra 38 min.	
22	Pétek	Móric mantr.		†	pred pódn.
23	Szobota	Tekla dev.		†	vrejmen.

39. Jezus je vu ednoga farizeusa hízsó só. Luk. XIV. 1—11.

24	Nedela	16. po riszálaj		Proprejk
25	Pondejlek	Gellért pk. mantr.		lejpo
26	Tórk	Ciprián mantr.		jeszénszko
27	Szrejda	Adolf mantr.		dezgyevno
28	Csetertek	Vencel krao		☾ 11 vóra 40 min.
29	Pétek	Milho argangeo	†	po pódn.
30	Szobota	Jeromos düh.		vrejmen.

Ete mejszec 1-ga je dén 13 vór 23 min. — Do szeptember szlejdnýega dén z 1 v. 38 min. kracsisi bude.

Dén	Z a m e r k a n y e	Notri- jemánye		Vödávanya	
		K	f	K	f

Október

ali Vszeszvecsek

má 31 dnévov.

40. K Jezusi prihájajo farizeuske. Máté XXII. 34—46.

1	Nedela	17. po riszálaj	Poprejk
2	Pondejlek	Arkangelje	lejšo
3	Tórk	Kandid mantr.	mérno
4	Szrejda	Assz. Ferenc	csiszto
5	Csetertek	Placid mantr.	vrejmen
6	Pétek	Bruno szpov.	† ☉ 1 vóra 58 min.
7	Szobota	Rózs. venca szv.	pred pódn.

41. Notri je sztópo Jezus vu ladjico. Máté IX. 1—8.

8	Nedela	18. po riszálaj	Veterno
9	Pondejlek	Ar. Dénes mantr.	obláсно
10	Tórk	Ber. Ferenc	dezsgyevno
11	Szrejda	Placidia dev.	mokro
12	Csetertek	Miksa mantr.	vrejmen
13	Pétek	Kálmán mantr.	† ☉ 10 vóra 55 min.
14	Szobota	Kaliszt pk. mantr.	po pódn.

42. Szpodobno je králesztvo nebeszko ednomí králi. Máté XXII. 1—14.

15	Nedela	19. po r. Terezia	Obláсно
16	Pondejlek	Gallusz ap.	preminlivo
17	Tórk	Hedvig dev.	dezsgyevno
18	Szrejda	Lukács evang.	nesztálno
19	Csetertek	Alk. Peter	vrejmen
20	Pétek	Vendel	☉ 2 vóra 46 min.
21	Szobota	Orsola dev. m.	po pódn.

43. Od ednoga betezsnoga králeszkoga sziná. János IV. 45—53.

22	Nedela	20. po riszálaj	Veterno
23	Pondejlek	Ignác patr.	csiszto
24	Tórk	Ráfael argangeo	potom
25	Szrejda	Al. Margit	mérno
26	Csetertek	Domiter	vrejmen
27	Pétek	Szabina mantr.	† ☉ 2 vóra. 26 min.
28	Szobota	Simon i Juda	po pódn.

44. Od kralá, ki raesún vesiní z szvojmi szlugami. Máté XVIII. 23—35.

29	Nedela	21. po riszálaj	Vederno
30	Pondejlek	R. Alfonz	csiszto
31	Tórk	Farkas pk.	† vrejmen.

Ete mejszec 1-ga je dén 11 v. 41 m. dúgi. — Do október szlejdnjega dén z 1 v. 39 m. kraesisi bude.

Dén	Z a m e r k a n y e	Notri- jemánye		Vödávanya	
		K	f	K	f

November

ali Andrejscsek

má 30 dnévov.

1	Szreja	Vszi szvéci	Veterno
2	Csetertek	Szpomin mrtvi	nesztálno
3	Pétek	Pirmin pk.	vrejmen.
4	Szoböta	Borg. Károly	☉ 7 v. 35 m. po p.

45. Farizeuske szo tanács drzsali. Máté XXII. 15—21.

5	Nedela	22. po r. Imre hg.	Preminlivo
6	Pondejlek	Lénárd	oblácsno
7	Tórk	Engelbert mantr.	veterno
8	Szreja	Gottfrid pk.	vesászi
9	Csetertek	Tivadar	mrzlo
10	Pétek	Avell. András	meglono
11	Szobota	Martin pk.	vrejmen.

46. Gda je Jezus k seregi guceso. Máté IX. 18—26.

12	Nedela	23. po rizálaj	☾ 8 vöra 53 min.
13	Pondejlek	K. Szaniszló	pred pódn.
14	Tórk	Jozafát mantr.	Nesztálno
15	Szreja	Lipót	szlabo
16	Csetertek	Edmund pk.	oblácsno
17	Pétek	Cs. Gergor pk.	dezsgyevno
18	Szobota	Odo ap.	vrejmen.

47. Szpodoben je nebeszki orszög k mustárszkomi zni. Máté XIII. 31—36.

19	Nedela	24. po r. Erzsébet kral.	☉ 1 vöra 6 min.
20	Pondejlek	Bódog	pred podn.
21	Tórk	Aldüvanye B. D. M.	Oblácsno
22	Szreja	Cecilia mant.	mrzlo
23	Csetertek	Kelemen mantr.	zimszko
24	Pétek	János od Kríza	meglono
25	Szobota	Katalejna mantr.	vrejmen.

48. Gda te vidili odüznoszt opüscávanya. Máté XXIV. 15—35.

26	Nedela	25. po rizálaj	☾ 9 vöra 15. min.
27	Pondejlek	Virgil pk.	pred pódn.
28	Tórk	Rufus	Vecskrát
29	Szreja	Szturnin	veterno
30	Csetertek	András apostol	vrejmen.

Ete mejszec 1-ga je dén 9 vör 59 m. dugi. — Do november sazejdnjyega dén z 1 v. 14 m. kraesisi bude.

Dén	Z a m e r k a n y e	Notri- jemánye		Vödávanya	
		K	f	K	f

December

ali Prozímec

má 31 dnévov.

1	Pétek	Eligiusz pk.	†	Preminlivo	
2	Szobota	Bibiana mantr.		vrejmen.	
49. Znamejnja bodo vu szunci. Luk. XXI. 25—33.					
3	Nedela	1. Adventszka. Xav. Fer.		Nesztálno	
4	Pondejlek	Borbála dev. mantr.	☉	12 vóra 14 min.	
5	Tórk	Szabbasz		po podn.	
6	Szrejda	Miklós pk.		Oblácsno	
7	Csetertek	Ambrus		dezsgyevne	
8	Pétek	Poprijétje B. D. M.	†	sznejszno	
9	Szobota	Four. Peter		vrejmen.	
50. Gda je János zaslúšao. Máté XI. 2—10.					
10	Nedela	2. Adventszka		Mrzlo vrejmen.	
11	Pondejlek	Damaz p.	☾	5 vóra 41 min.	
12	Tórk	Szijnesz mantr.		po podn.	
13	Szrejda	Luca mantr.		Sznejszno	
14	Csetertek	Nikaziusz pk.		oblácsno	
15	Pétek	Valerian pk.	†	megleno	
16	Szobota	Albina dev. mantr.		vrejmen.	
51. Zsidovje szo pope i levite poszlali. Ján. I. 19—28.					
17	Nedela	3. Adventszka. Láz. pk.		Veterno	
18	Pondejlek	Grácián pk.	☉	1 vóra 20 min.	
19	Tórk	Orbán pk.		po podn.	
20	Szrejda	A. i T.	†	Mrzlo	
21	Csetertek	Tamás ap.	} Kvatre	oblácsno	
22	Pétek	Zeno mantr.		†	sznejszno
23	Szobota	Viktoria dev.		†	vrejmen.
52. V 15-tom leti kralüvanya Tiberiusz caszara. Luk. III. 1—6.					
24	Nedela	4. Advent. Ád. i Eva		Sztálno mrzlo	
25	Pondejlek	Szvėti dén		vrejmen.	
26	Tórk	Stevan 1. mantr.	☾	6 vóra 53 min.	
27	Szrejda	János evang.		pred. pódn.	
28	Csetertek	Dróvne decé dén		Oblácsno	
29	Pétek	Tamás pk.	†	sznejszno	
30	Szobota	Anisz pk.		vrejmen.	
53. József i Mária, mati Jezusa szta sze csüdivala. Luk. II. 33—40.					
31	Nedela	Szilveszter pápa		Veterno vrejmen.	

Ete mejszec 1-ga je dén 8 v. 43 m. dúgi. — Do december 21-ga z 21 m. kračisi bude, potom do sziejdnýega z 4 min. dúgisi bude.

Dén	Z a m e r k a n y e	Notri- jemánye		Vödávanya	
		K	f	K	f

Sztolejtni prorok od toga 1922-toga leta.

Priklányane.

Naprej szan zéo znóvics moje knige pravicsne,
Z stere sze vsákomi dobro ino bozsno pokázse.
Z szrcá rat vam dobre tanácse dam,
Szamo poszlúsajte, ka bom jasz guceso vam!
Pozdrávlam vász, moji szlovenszki prijátelje
Ino szí tó porácsanye dobro zamerkajte!

Zíma.

Zíma de vam letosz, kak v preminócssem, poszrejdnyi,
Ali príde zmesz veter i van trdi mraz naprávi.

Sznejg van zemlo tüdi dosztakrát pobejli,
 Tak, ka te vu sznejgi vecskrát hoditi mogli.
 Záto szi na zimo dober obüteo szpravite
 Ino zdrávje vase nadale tüdi ovarite!

Szprotolejtje.

Március vam to lejo szprotolejtje prineszé,
 Stero po dúgoj zími zsé jáko zselej vase szrcé.
 Mrzli i veterni dnévi vecskrát bodo v szprotoletji,
 Ali vrejmen de van poprejk lejo k szeféle deli.
 Záto szi morete dobro vrejmen csedno vöznücati
 Ino vsze szprotolejtno delo pricájti odpraviti.

Leto.

Leto vam krátko bode ino jáko toplo,
 Ali dezsgy de vase pole tüdi vecskrát polejvo.
 Záto sze ví vértje neszmite zapüsztiti,
 Nego krépko i veszélo k zsétvi zacsnoti.
 Ár pune szilje te vu gószte krízse szkládali
 I potom hitro mlátiti morete zacsnoti.

Jeszén.

Sztálno i lejo bode vrejmen v cejlom jeszéní,
 Ali prti konci do dnévi dezsgyevni i megleni.
 Záto szi vase potrejbno jeszénszko oránye
 Pricájti odpravite i szemen poszejajte!
 Ár steri vért szvojo delo poprejk v rédi fcsiní,
 On szi trüdnó tejlo v zími brezi zsaloszt pocsiní.

Szlobód.

Potom, ka szan vsze ono dobro naprej povedo,
 Stero szan z moji pravicsni knig vam vöprecto,
 Odídem zdaj na drügi kraj etoga velkoga szvejta
 I szlobód zemem od mojega szlovenszkoga lüsztva.
 Bojdite zdravi i z mérom i porédi zsívte
 Ár naj zsítek vas pri nebeszkom Bógi v rédi bode!

Vü p a v n o s z t.

Lepó je v szprotolejtji vönej hoditi v natúri, nájmre pa v nasoj krajíni, gda od vszákoga kraja szmejcse cvejtje prijaznívo miga proti csloveki, zrák je napunyeni z nájbógsim dísom, metülci veszélo lejcsajo, csvélice pa zim-züm sümíjo. Vsze nam oznanúje: lejpa je natúra, lejpo je bozse sztvorjenyé, lejpi je zsítek. Vsze nam radoszt, prijátelsztvo lübéznoszt scsé v szrcé vcepiti.

Lépsé bi biló, csi bi v toj lejpoj natúri zadovolno lüsztvó prebivalo, da bi z vszákoga obráza mili tráki lübéznosztí szijali próti csloveki, da bi sze szrcé z dísom vüpaznosztí napunilo.

Ali zdaj je nej táksi cajt. Vüpavnoszt je tü nyála szvejt, vö je odísla z szrcá lüsztvá. Tó je zdaj szvejta velki beteg. Millionje lüsztvá z na velko odprejtimi ocsámi presztraseno glédajo okóli szébe. Prijátela od neprijátela nevejo razlocsiti. Tak je zdaj cslovecsansztvo, liki eden velki mravlinyék, v steróm szo mravlé dugo-dugo lejt v pokoji mirovno délale, vszáka je znála szvojo dúzsnoszt i szkrblívno go szpunila; ali priso je eden szprevejden poheb, mravlinyék je raztóro i zdaj nevóne mravlé brezi cíla szémtá lejcsajo, ali pa od sztrája trde grátajo i némrejo sze geniti.

Lüsztvó je zdaj tüdi tak liki té mravlé. V velkoj dvojnosztí nisterni szemtá lejcsejo, travino, szlámico popájnejo, noríjo sepecsajo, nóve cíle oznanújejo, velke recsí glászíjo. Drúgi szí pa díso dojzapréjo, nazáj sze vlecséjo, vszébe sze potégnejo, kak szlepovóscsek v szvojo hizso, gda protivníka obsütí. Drúgi pa v vszákóm csloveki neprijátela, protivníka vídijo, vküp sze zaszúcsejo i vszákómi trne pokázsejo, kak gyejs. Escse drúgi pa tak miszljíjo: juhej! zdaj je priso moj cajt, zdaj sze vszáki zavézek odvészse, zdaj nega pravice pa ísztine, zdaj me níkaj ne tezsí, zdaj me níkaj ne zagradí, zdaj lehko délám za szébe.

V táksoj sztávi je zdaj cslovecsi mravlinyék.

Cslovek píta, kak sze moglo cslovecsansztvo v tó velko nevoló szúiniti, gda telko csednoga lüsztvá jeszte i gda je znanoszt, módroszt i plemenito mislejnye tak vizíko sztaló? Tó je záto, ár je lüsztví prevecs dobro slo. Oh té cslovecsi mravlinyék je dugo-dugo lejt vu velkoj dobróti szo sze mravlé szpředle, i nyuvo sztávo szo nej znale postüvati, k vszákójoj noríji szo kréde méle vühe. Tak szo szvejta zapelávcí batrüvnoszt dóbili, razplodíli szo sze.

Oh tej szvejta zapelávci! Kelko ji hodi escse izdag med nami! Eden pod kejsa pobozenoshti jálnó rúzsno alattomosko politikó rédi, drúgi pod kejsa lúbéznoshti hujszka próti vadlúványi, trétji na jezиковo glúhnoszt posztávi szvoj prekléti temel. Vszi ocsiveszno ali pa szkrivoma rovajo, kopajo, grobajo proti rédi, proti domovíni, proti plemenitomi mislejnyi. Sztára návade vö scséjo ztrejbiti i lúsztvó premejnití scséjo.

Vszi lúsztvó za spílo prestímajo, z sterimi sze oni lehko spílajo, kak z kártami. Vszi na neznanoszt lúsztvá spekulerajo. Vszi szo táksega stímánya, li oni szo csedni, lúsztvó je zasztáno, po táksem je lehko vodíjo, kak je stéjo, ono tak nevej zmislávati. I dájo gosztúvanye szlúzsiti, goszli igrajo, velki bobén dúdnýa, vrténcke sze delíjo i tecsé víno. Sznéja sze hváli i velke díke sze popejvajo.

Ali povrnimo nas pogléd nazáj k natúri. Po zímí je pá tí szprotolejtje. Priso je vüzem, velki szvétek gorisztanejnya. Gorisztanejnya vekivecsne isztine. Po zímí príde szprotolejtje, zémíla sze obrácsa po szvoji vekivecsni csapásaj, kakkoli bi go stéli szvejta zapelávci na nóve csapáse prejksztüniti. Isztina gorisztáne z groba i nazájpríde na szvoje vekivecsne csapáse, kakkoli bi go stéli moriti i pokopati.

Proti natúri i proti vekivecsni isztínaj je vszáko bortúvanye zobsztonszko.

Odprite sze dojszaprejte szrcé! Naj nazájpríde vúpavnoszt v nyé. Po mrzloj zímí szmejécse szprotolejtje príde. Szunce nede vszígdar pod obláke szkrito. Vedrílo de sze ednók po krátsem ali dugsem cajti. Csedno lúsztvó, ne miszíte szí tó, ka de vszígdar vrajsza szíla, prek létó prítiszkávanye, bláznoszt i noríja kralúvala na szvejti.

Nazáj k csednoszti, nazáj k rázumi, nazáj k vekivecsni isztínaj, nazáj k szvojemi cslovecsanszti! Za ednom málom sztopájom príde drúgi máli sztopáj, i z doszta máli sztopájov sze velka pót naprávi, Doszta kaplov kamen vözvótla i doszta vdárcov drejvo vöszúne.

Mi z mírovnov dúsnavesztjov lehko glédamo nazáj v naso preminócsoto. Nam sze nej trbej szramezslávati. Nase szrcé szo csiszte bilé, mí szmo po ednáki potáj hodíli. Nas národ sze tak oponáso, kak právi moski. Mi szmo sze nej nazáj vlékli, gda je cslovecsó dúzsnoszt szpunývati trbelo, mí szmo po szkrivni; jálni i klúcski potáj nígdár nej hodíli, i nevejmo po táksi hodíti. Mí i nasa déca lehko na vekveke gízdávi bódemo na tó, ka szmo v nájvéksom rozburkányi cslovecsansztva trdí i verni osztanoli. Nász je níksi prekléti vrtél nej k szebi potégno.

Prídi nazáj dūsni pokoj v szrcé lūsztva! Prídi nazáj vü-pavnoszt i vüzemszka radoszt v pobite dūse! Prídi nazáj vörvanye vu vekivecsni isztinaj!

Tó je zse tak v cslovecem zsitki. Krivicsnoszt sze vszigidár na tó pripravla, mosko dúz-noszt vőztrébití, pravico v grob szüniti, isztino pokopati. Ali tó je od zaszétka mao zopsztonko

vöjtüvanye biló. Jé gorisztanej-nye! Nigidár je nej mogócse biló vekivecsne isztine pokopati. One vszigidár poterejo krépkoszt groba.

Prídi nazáj vü-pavnoszt v szrcé lūsztva. Nóvi zsitek sze szprávla, nóva mócs sze zdigáva vszepovszédi. Vüpati, vörvati, mucsiti za edno zdaj nevidno blájzseno prisesztnoszt!

Krisztusova dobróta.

Gda je nas goszpon Krisztus escse po zémli odo, pri ednoj velki mlaki je lūsztvo szedelo, doszta moski i zsenzski; ino szo sze gucsali med szebom. Dosztakrát szo na drügi kraj, prejk mlake glédali. Nikákoga je lūsztvo csakalo, ki je fszem szrei jáko lübézni bio, ár fszákomi trostanye, vüpanye i zadovolnoszt prineszo.

Lūsztvo je Jezusa csakalo, ár tak nyin obecso, gda je prejk mlake odiso, ka za tri dni nazáj pride. Jáko lejpo vrejmen je biló, i szunce tüdi lepo pozlacseno szijalo. Cserányi dén je kréпки vihér bio ino póvanye po vihéri, dabi nóvi zsitek dobilo, tak je lepó vöglédalo. Fsze sze szmejálo. Kak tó lūsztvo tam sztoji i med szebom gocsi, ednok szamo eden velki cslovek med nyimi priso, kí je med csarni vlaszé zsé malo szejre

tüdi meo. Fszáki ga vöokrózso i nyemi mészto dao, gde je tá só. Ete cslovek je Stenyár Tamás bio, steroga szo lüdjé szamo za Grejsnika zváli, ár je szamo grej delo, preklinyo i nigdár nej Bogá molo i nej v cérkev só. Lūsztvo je nej znalo, ka zakaj te Grejsnik eszi priso, i zsenzski szo sze zaszágali od nyega, ár szo miszlili, ka de zdaj pá velki grej delo i preklinyo, csi nyemi povejo, ka koga csákajo. Grejsnik je k ednoj deklini, po iméni Magdaléni sztópo ino jo pító:

— Ví fszi Jezusa csákate?

— Nyega, Tamás. . . je Magdalena na tühoma odgovorila.

Lüdjé, steri szo bole polek vodé sztáli, szo na ednók veszéli grátali. Fszáki sze próti mlaki obrno i vido, ka Krisztus, steroga szo zsé tak zsmetno csakali, v ednom málom ladiki

k nyin priblízáva i za máli cajt zsé med nyimi bode.

— — — — —
 Tecszasz, kak Krisztus do bregá mlake pride, poglednimo, ka je grejsnik za cslovöka, gde je domá i káksi zrok nyega med timi lüdmí prineszo, znan- kar ga niksa nevarnoscsa man- trá, ka on tüdi Krisztusa csáka?

Grejsniká hizsa je vu vársi na nájlépsem meszti sztála. Velka lejpa zídana hizsa je bila. Okóli dvora szo sürki szádni drévji sztáli. Pod etimi drev- jami je Grejsnik najvecskrát szédo z knig cstéo ino vu szvojoj máloj cséri Nancsiki ve- szelio, gda sze ona vu dvori pod drevjami spilala. Ali gda je csemeren bio, té je escse níti szvojo csi tüdi nej viditi stéo, szamo je Bogá pszüvo i preklinyo. Etaksega ipa sze nye- gova zsená, po iméni Margejta tüdi nej kázala, ár je nej mogla poszlúsati, ka nyéni mozs tak velki grej dela. Ali od tisztoga cajta mao, ka je ednok nyegova pót polek cérkve tá pelala ino je vido, kak doszta lüdi v cérkev ide Bogá moliti i Krisztusove prédge poszlúsati, je Grejsniktüdi malo nácsisi cslovek gráto. Nej telko priklinyo, nej je Bogá pszü- vo i niksi grej nej delo. Doszta- krát sze vö na dvór na eden szto- lec doli szeo ino sze mislávo. Zdaj tüdi kak na sztolci szedi ino szvoje málo Nancsiko gléda, kak sze lepo spila med drév-

jami; na ednok je szamo nye- gova zsená k nyemi prisla ino ga obinola, potom etak právila:

— Vidis moj lübléni mozs, kak bi mi lejko blájzseno zsi- véli, csi bi ti nej telko greja delo i vszigdár dobre vole bio, kak ovi nasi szószidje.

Grejsniki sze jáko povidlo nyegove zsené gucs i jo on tüdi obimo ino szta sze obadva ve- szelíla v tom, kak sze mála Nancsika spila. Gda je Nancsika na pamet zéla, ka szo nyéna mati tüdi eszi prisli, ona je tüdi tá pribejzsala ino szo fszi trijé jáko veszéli bili.

Kak tam szí trije vküper szójo, mati na tühoma právijo:

— Moje lübléno dejte!

Grejsnik je csüo, ka je nye- gova zsená právila i on tüdi tak na tühoma pravo:

— Vidis, moja drága Mar- gejta, záto szan telko greja delo i Bogá pszüvo, ár nam Bóg nej ednoga pojbiicsa tüdi dao. Dosztakrát szan na tó miszlo ino szam sze doszta csemerio i v cseméri szan vszigdár prik- linyo. Ali zdaj zsé zacsnem bole zadovolen bidti i nemiszlím na ono delo, ár szí tak nevejm pomáhati.

Kak je Nancsika szvoje roké okóli sinyeka szvoje materé djála, je pitala:

— Mati moja, gde je Máríka, zakaj je nej spilát prisla z me- nom? Tak dosztakrát odíde zdaj, i nigdár nepovej, ka koma.

Materi szo lica jáko erdésca grátala potom ino Grejsnik tó na pamet vzéo. Málo deklicsko je spilati poszlo ino szvojo zseno je pitao:

— Znás ti, gde je Máríka?

— Znam jasz, Tamás. Zsé dávno znam, ali nej szan ti vü-pala povédati. . .

Grejsnik sze eden csasz mis-lávo po tom ino etak pravo szvojoj zseni:

— Nej szí dobro csiníla, moja drága Margejta, ka szí mi nej povejdala, ka nasa hla-pica, Máríka, stera bi na naso málo Nancsiko vszigdár szkrb mogla meti, z domi dosztakrát odide i szvojo delo neodprávi vecs porédi.

— Odpüszti mi Tamás! Pra-vico más, nej szan dobro csi-níla, ka szan ti nej ovádila. Máríka vszigdár Krisztusa zselej viditi i doszta bole rada tam jeszte, kak pa domá, záto szan nyej dopüsztila, ka lehko tá hodi.

— Csi szí mi glih nej povej-dala, ka koma hodi, záto szan jasz tüdi znao. Ona tüdi tá hodi, koma ovi lüdjé, tá Názarensz-komi Krisztusi, kí nyin tam prédga ino trostanye, vüpanye i zadovolnoszt dalí. Jasz szan zsé tüdi doszta gucsati csüo od nyega, ali nemorem razméti, ka ka zná tákse gucsati, ka lüsztvó nyegov gucs tak rado poszlüsa i nyemi tak vörje. Csi tó fsze isztina, ka nyin Krisztus

gucsi, zakaj jesztejo dönok táksi lüdjé, steri nyemi nevörjejo. Jasz bi tüdi nácsisi, Bogá hojé-csi cslovek bio, csi bi fsze ono delo i csüdo stero szan zsé od nyega gucsati csüo, vörvati znao. Ali zakaj z menom nenaprávi edno csüdo?

Margejta sze eden krátki csasz tüdi mislávala ino tak govorila szvojemi mozsévi:

— Ali ka je escse nej mi-nólo, tó sze escse fsze lejko zgodi, moj lübléni mozs. Naj Bóg dá, ka ti tüdi Krisztusove fcsenyé polübis!

— — — — —

Edno gójdno ednoga toploga dnéva je Tamás, te grejsnik od nkec domó priso. Zséna nye-gova je z vójókanim ocsámi jáko zsalosztno z tornáca pred nyega bejzsala. Szvoje roké je vküper djála ino právila, ka nyuva mála deklicska od cse-rányoga vecséra mao zsmetno betezsna lezsi. Szlabo nyéno tejlo jáko trpi i pred szébe angela szmrta vidi.

Tamás je hitro notri vu hi-zso bejzso. Dejte je vu bejloj poszteli kak poszühsena rozsa lezsalo. Nyéne ocsi, stere szo sze vszigdár szmejále, zdaj zsa-losztno glédale. Lica szo na obadvá krajá szploj blejda bilé. Tamás jo na cseli küsno. Dek-licska je ocsó szvojo zsalosztno glédala.

— Ocsa moj, jasz merjém. . . Ino Tamás je vido, ka tak

bode. Rejcs szvoje Nancsike je zsé komaj csüto, kak je dale gucsala:

— Ali kak lejpo sze mi szenyalo. Pólek edne velke mlake szan vu bejlom gvanti csákala. Csákala szan nikákoga, ki de mi pót kázo, gde tá morem vu nébo med angele idti. Ár szam vu sznéni jasz zsé tüdi angeo bila, szamo szam escse peroti nej mejla. I ednök je szamo prejk vodé eden cslovik priso. Vlaszé szo nyemi takse bilé, kak tekócsi zlát i szunce nyemi okóli gláve szijalo. Gda je mené zagledno, tá je k meni priso ino me za rokó prijó. Tak szan miszlila, ka me med angele odneszé. Nej sze mi dale szenyalo, ár szí me gori prebúdo, moj dober ocsa...

Ta mála deklicska je od gucsa jáko trüdna grátala, ocsi szo sze nyej doli záprle ino prsze nyéne szo komaj zdihávale. Vidlo sze, ka szlejdnja iszkra nyénoga zsítka vgasznoti scsé. Tamása szrcé sze vküpzmozsiló. Szvojo jedíno dejte zgübi, stero je escse od zsítka szvojega bole rat meo. Oh, stó bi nyó zvrácsiti znao, ki bi to dejte od szmrta odszloboditi znao? Mati nyéna je jókavna kricsála:

— Fsze szmo próbali! Pozvála szan csüdne vracsitele, sztáre zszenske, ali niscse, niscse nyej nevej pomágati!... Tamás, odpúszti mi tó, ka te

proszim, ali ponízno te proszim, próbajmo te szlejdnji pomócs: Máríka, nasa hlapica, je právila, ka nazarenszki Krisztus betezsníke zvrácsi ino deteti sze cejlo nócs od nyega szenyalo... Idi Tamás, zovi Nyega eszi! Máríka právi, ka dnesz pride v ednom ladici z ovoga kraja prejk mlake.

Tamás je tó dejte na cseli kúsno ino je brezi edne rejcsi odíso.

— — — — —

Ladica je k brejgi prisla. Lúsztvó je Nyega na ednök okóli zelo. Fszáki je blájzseni bio, ki je pólek Nyega mogo sztáti ino Jezus je vszákomi nikaj dobroga pravo. Grejsnik je szvoj pót tüdi prtí Jezusi drzsao. Lüdjé szo nyemi pót odprli. Gda je Grejsnik szplój k Jezusi priso, sze je doli na kolene púszto. Pred Jezusom je klécso ino Ga vküperdjánim rokámi proszo:

— Moj Goszpod! Moja mála deklicska je szmrtno betezsna. Hodi, áldúj jo z szvojemi rokámi, zvrácsi jo ino naj zsvé duzse!...

Krisztus je znao, ka to za csloveka jeszte i ka je velki grejsnik, ali dónok je zsnyni só.

Gda szta zsé k nyegovoj hízsi priblizsávála, fszi szo pred nyí prisli, ki szo polek deteta bilí ino szo zsé ozdalécs kricsali:

— Csí tvoja je zsé mrla, ne

trúdi dale Nazarenszkoga Vucsitela!...

Tamás je na ednók blejdi gráto. Tak sze nyemi csütילו, ka sze nyemi szrcé ftrgne ino z zsalosztnim okámi, ár je od boleznosztu gucsati nej mogo, je nebeszkoga vucsitela proszo, ki je z lepo gledócsim okámi toga Tamása etak potrósto:

— Ne boj sze, szamo vöri!...

Tamása bojznoszt je minólo. Dúsa nyegova je vörna grátala od tróstanye Jezusa. Vu hizsi je zsé doszta zsenszkov vküper prislo, tak tüdi dobri poznanci i szószidje, ki szo sze pólek mrtve deklicske jáko jókali ino zsalúivali, ka je escse tak mláda bila i zsé mrejtí mogla. Gda je Nazarenszki Vucsitel k tomi jókajócsi lüsztvi prislo, je z-tróstanim recsmi etak pravo nyin:

— Zakaj sze jócsete? Vej je dejte escse nej mrlo, szamo globoko szpi...

Fszí lüdje, steri szo tam okóli deteta sztáli, csi glí, ka szo tak jáko zsalosztni bili, szo sze po etom gucsi szmejáti zacsnoli ino szo na ednók veszéli grátali, ár szo fszi zagvüšno znali, csi Jezus Krisztus tó právi, té je zagvüšno tak, ár On zaisztino zná, ka je ta mála deklicska escse nej mrla, liki szamo globoko szpi ino jo Nebeszki Vucsitel gorizbüdi, ár je On od Boga poszláni.

Margejta je polek detecse posztale sztála ino sze jókala.

Vu nyénoj szrci je doszta bole velko boleznoszt bilo, kak pa ka bi sze etomi tróstanyi vüpati szmejla. Jezus je toj mrtvoj deklicski za roké príjo, dugo je te blejda líca glédao ino je tak pravo:

— Nancsika! Mála deklicska, sztani gori!...

Potom sze jókanye Margejta na ednók gori henyalo, roké szvoje ráznok zdejvano, kak je tam klécsala, pred Jezusa sze doli vugnola. Ta mála deklicska je pa veszélo, szmejávsi obinola oco szvojega ino vö z hizse bejzsala na dvor spilati, zdaj je escse lépsa bila, kak prvlé. Nebeszki Vucsitel je Tamása hizso poszvécsó ino je odíso.

Szunce je zsé dávno zajšlo i zsé keszno vecsér biló, ali Tamás je escse itak pri posztali nyegove deklicske Bogá molo. Gda je zséna nyega k vecsérje zvála, je szano té escse gori stano. Ocsí szo nyemi od blájzsensztva szveklíle ino roké szvoje je próti nébi zdigno i Bógi hválo dao:

— Nebeszki Goszpód! Jasz szam vido tvojega Vucsitela!...

— — — — —

Potom je Stenyár Tamás celó drügi cslovek gráto. Nej je vecs grej delo, nej je Bogá psztüvo ino lüdje szo nyega nej vecs za grejsnika zváli. Ár je na gószto v cérkev odo i domá tüdi fszigdár, csi je delo szvoje

odpravo, molitveno knigo naprej zéo i Bogá molo ino kak Bogábojécsi cslovek posztó do szmrti.

Tó van je pa tak nej potrejbno praviti, ka je v etom váراسi Tamása familija potom vu nájvéksem blájzsensztvi zsivejla.

Páver.

Razburkanye i revulucia sztoji na szvejti. Vsze cslovecse náprave sze grózsajo i obrnyávajo. Ali na fundamentumi vekivecsnoga zsítka sztoji páver, sztálen i trdi, kak pecsína v morji, gda velki vihér vodó do tla gorisztepé i globocsino zgrózsá. Gda sze cslovecsansztvo vničsesznoszt vrzsti pripravla, do pávra ne szégne té prekléti vrtél, on osztáne pri szvojemi déli i pri szvoji vekivecsni isztinaj, kak zmoszen strázsar zsítka.

Oh, tó je csüdevrejčno naprejidejnye cslovecsansztva biló od szlejdnyi sésztdeszét-szedemdeszét lejt mao. Velke fabrike szo posztanole, várasje szo kak gobe z zemlé vóraszli i lüsztvo sze je v velki seregaj trló v várase. Pávri szo sze kak netúzsne ibojne nazáj potégnoh i v szvoje grmé. Tak sze vidilo, csi de tó nadale tak sló, cejli szvejt edna velka fabrika bode.

Ali naci sze zgódilo.

V tom cajti sze je véksi tál cslovecsansztva prevecs k tomi navado, ka vsze krédi dobi vu váراسi, ka cslovecsi zsítek po-

trebúje i lüsztvo je pozábilo, z koj zsvé. Po táksem sze je mislejnye doszta millionov lüsztva zmejsalo i pokvarilo. Kí narejci príde v szlobodno nátúro, pod csiszto nébo i na áldívne mezöve, on prevecs lehko pozábi, ka je duzszen szvojemi cslovecsansztvi. Lüsztvo je nejvecs radoszti najslo v dobri cslovecsi návadaj, v isztinszkom i pravicsnom mislejnyi, v prosztnom ali plemenitom zsítki. V tej razburkani i móvti dúšaj je nika drúgo nej osztanolo, ka zselejnye ládanya. Lüsztvo je nej li zsvéti stélo, nego ládati, zmoszno grátati, pejneze i bogásztvo méti i po táksem drúgo lüsztvo pod szébe szpraviti. Té vnoge fabrike je nej potrejbcsina na szvejt prineszla, nego zselejnye dobicska i ládanya.

Drághi moj prijátelje, jeli szte hodili vu várasaj? Jeli szte vidli toga povszéd vónamálenoga erdecsega csloveka z velkim kalapácson? Té erdecsi cslovek je nej szamo tó kázo, ka fabricski délavci poznajo szvojo mócs i iscsejo szvoje isztine, nego tó tüdi, ka fabrike ládajo obri

szvejtá ino ka je szvejt napunyeni z zselejnyem ládanya.

Szvejtovno bojno je nej národna netrplívoszt prineszla na szvejt, nego té z zselejnyem ládanya napunyene dűse cslovecsansztva.

Té erdėcsi cslovek je z szvojim velkim kalapácsom na szvejt vdaro. Szvejt sze mocsno sztrószo i vsze nyagve velke falinge szo sze vőpokázale. Vő sze pokázalo, ka szvejt z mezővov zsvé i nej z fabrik. Vő sze pokázalo, ka je mezővszko délo vszepovszėdi dojpriso, záto fabrike tűdi némrejo delati. Vő sze pokázalo, ka je cslovecsansztvo zablódilo, gda sze je z cejlov mocsjov na fabrike i vārase vrglo, mezővszko delo i vesznice je pa povrglo. Vő sze pokázalo, ka práve vretine zsitka páver má vu rokáj, nej te erdėcsi cslovek.

Te erdėcsi cslovek je z szvojim velkim kalapácsom szam szebé pokvaro. Na nébi prisesztnoszti szé pa mészta nyega edno drűgo znamejnye kázse: páver z velkov koszov. On je nej erdėcsi i nej bejli, ár je zsittek tűdi nej erdėcsi i nej bejli. On od zacsétka mao na právi podlagaj zsitka sztojí i je táksi, kak zsittek zapovedáva.

Zdaj zse dobro vídimo, ka je cslovecsansztvo cíl kulture v nemagócsni mésztaizszkalo.

Zdaj zse vídimo, ka kultura némre drűgoga cíla meti, ka zsittek. Zsittek nam pa páver szprávla.

Páver z dűsnim pokojom lehkogléda na szvojo délo. On lehkoprávi:

„Nezvisávajte sze z tém, ka fabrike máte, velke kak velki vārás, ka zselėznice szprávlate, stere kak hiszter vőter táfűcsnejo szkre csloveka, ka v zráki znáte lejtati i pod vodóv potűvati: ár vam tó dűsni pokoj ne szprávla, blájzsensztvo ne prineszė i zsittek ne pobógsa. Moje délo vam szprávla zsittek.

Jasz orjém i szejam, szebi i drűgim zsittek szprávlam. Moje délo je csiszto, moja pót je ednáka, moja néba je csiszta. Okóli méne sze szvejt obrácsa. Naj sze obrácsa. Jasz osztánem, kaksi szam. Okóli méne sze stűkajo, krėgajo, szvajűjejo i bijejo, meni szaksefėle velke recsí glászijo. Naj glászijo. Jasz orjém i szejam, szebi i drűgim zsittek szprávlam. Moja pót je ednáka. Okóli méne lűsztvo bezsi za dobűcskom, tere sze za profitom, zgrizáva sze, kak nejma mára. Naj sze zgrizávajo. Menė ne zapelajo. Jasz osztánem, kaksi szam. Jasz orjém, szejam, szebi i drűgim zsittek szprávlam. Jasz szam bio, jasz szam ino jasz bodem.“

Ka pijánoszt fcsiní?

Ednök je bio eden jáko sziromák cslovek. Ali kakoli velki sziromák je bio, dñnok je jáko posteno zsívo, nikak je nej mógócese biló nyega v greh szűnoti i zapelati. Te hűdi je vszigdár okóli nyega hodo, pri nyem prebívaó, ali nigdár ga nej mogo na bozsno delo zapelati.

Eden dén sze zgódilo, ka te sziromák cslovek na z árende zéto grünti orao. Próti pódnévi je lacsen gráto, pólek plüga sze doli szeo, je eden falat csaren krüh pojo, po sterom je znóva orati zacsno. Ali nyemi je eden falajcsek krüh prejk osztalo, stero je zsé nej pojeszti mogo, kama bi szi sžrániti znao? Csi doli na zemló dene, té nyemi vrana odneszé. Notri szi vu sžrakice rokóv djao ino dale orao.

Zsé je dugo orao, kak je pá lacsen gráto, íscse te krüh, stero je vu rokáv sžráno, ali nindri nej nájdti mogo. Te hűdi, steri je vszigdár póleg nyega bio, je krüh vő z nyegovoga rokáva vkradno i potroso.

Te sziromák cslovek szi tak miszlo, ka je nikák nyegov krüh zagvűsno vkradno. Csi je pa vkradno, té je záto tó fcsino, ár je on tűdi lacsen bio. Csi je pa lacsen bio, té je pa dobro fcsino, csi je krüh odneszo i potrosa, záto nyemi na zdrávje zselej.

Gda je te hűdi vido, ka sze te sziromák cslovek etak misláva, je jáko csemeren gráto. On je krüh od nyega vkradno ino te sziromák tó delo za dobro drzsi. Eden drűgi cslovek sze etak-soga ípa csemerí i preklinya, ali ete sziromák cslovek mészto toga, ka bi sze csemerio i preklinyo, escse bole zadovolen jeszte, ár je ednoga drűgoga, steri je znankar bole lacsen bio, kak on, vő z navole pomogo.

Zobszton je fsze nyegovo delo, nikak ga nemore v greh szűnoti i na bozsno delo zapelati.

Po tom je te hűdi v pekeo odíso ino sze tomi hűdomi poglavári tózso, ka z tim sziromák cslovekom nikaj nemore fcsiníti, ár escse onoga tűdi áldűje i nyemi zdrávje zselej, ki krüh od nyega vkradne.

Te poglavár pékla sze sztrasno krejgao z tim hűdim ino je pravo, ka ga tezske pokastiga, csi tóga sziromák csloveka v greh ne szűne ino ga na bozsno delo nezepela. Jáko je proszo te hűdi toga poglavára, naj nyemi trf lejta dopűszťi, do tisztoga mao, kakoli sze zgodi, ali toga sziromákaga zagvűsno v greh szűne ino ga zapela.

Z pékla je nazáj gori priso te hűdi ino kak eden sztári, szejri szluga sze k tomi sziromák csloveki notri posztavo i je

pravo, ka sze k nyemi za hlápca scsé pogoditi, ali te szíromák cslovek ga nej stéo za hlápca gori zéti.

— Jasz szam szan tak velki szíromák, ka tak zshivém, kak eden szluga, escse krúh komaj telko mam, ka sze najejm, zakaj bi escse hlápca túdi drzso? — je te szíromák pravo.

— Ksenki bom ti delao, lón túdi ne proszim od tébe. Csi va po tom obadvá délala, vido bos, ka va doszta lezsej zshivéla, — je te hűdi odgovoro.

Toga szíromák csloveka zseni sze povido ete gúcs i ona túdi szvojega mozsá narátala, ka naj szamo toga hlápca gori vzeme. Tak dúgo szta gúcsala tomi szíromák csloveki, dokecs je dönok dopúszto, ka te hlápce tam lejko osztáne.

V szprotolejtji, gda szo orati i szejati zacsnoli, je te hűdi tomi szíromák csloveki etak pravo:

— Létoz jáko velka szühcsa bode, szilje od toplócse fsze zgorí, stero na mezövi poszejano bode, hodi, müva nase szemen v müzgé poszejajva.

Te szíromák cslovek je vörvaó tomi hűdomi ino szta szemen vsze v müzgé poszejala. Vu tom véshi sze je lüszto v nyí szmejáló. Ali te hűdi je pravico meo, ár velka toplócsa prisla ino je táksa szühcsa bíla, ka je szilje fsze vő zgorélo ino vu cejlom határi drúgi niscse

nej méo szilja, szamo nyidva szta méla.

Vu pridócsem leti szo v tom véshi lüdje med szebom tak gúcsali: „Vidite szószid, ete cslovek je dobro pamet méo ino csedno je fcsíno, gda je szemen v müzgo poszejo. Poszejajmo letosz mi túdi v müzgé!“

Tak szo rávno fcsínili, vszi lüdje szo szvoje szilje v müzgo poszejali. Na mezövi je niti eden nej szejao i szo cejli grünt prázno niháli. Cejle véshi grünt je tomi szíromák csloveki i hűdomi osztalo. Fsze szta poszejala ino, ár je v tom leti dobro vrejmen bíló, nyidva szta telko szilja pripouvala, ka szta komaj notri szpraviti i mészto dati znóla. Tisztó szilje pa, stero je vu müzgi poszejano bílo, je nikaj nej obródilo, ár fsze je prejslo.

V trétkom leti je te hűdi tó pravo szvojemi vérti:

— Letosz va szilje na ti nájvisísi bregé szejala, gde niscse drúgi nede szejao. Ár v etom leti vecskrát velko povóden bode ino tó na mezövi poszejano szilje voda vsze odneszé.

Nyidva szta letosz pá tak doszta szilja pripóvala, ka szta nej znala mészto za szilje dati. Fsze hüte szta napunyeno méla. Ovi lüdje vu véshi szo pa lacsni okóli hodili, nej je csüdo bíló, zsé trí lejta szo szi nikaj nej pripóvati mogli, ár je nyúvo szilje v tej lejtaj fsze prejslo.

— No ka va csinila zdaj z tim doszta sziljom? — je te hūdi szvojega vértá pítáó.

— Ka va csinila? Tim szíromák cslovekom dáva, ki szo níkaj szilja nej pripóvali, — je te vért odgovoro.

— Tak nede dobro, -- je te hūdi pravo, — ali jasz ti pokázsem, ka kaj z sziljom trbej fcsiniti.

Te hūdi je zdaj eden velki zselézen pizsker naprejzéó, szilje je notri szipo, na tó je vodó vlejo ino je te pizsker v pécs notri djao. Gda sze zsé szkūhalo, je kvász cuj zmejsao ino je eden csasz tak nihao. Te hūdi je tákso pítvino z tóga zkušhao, kak dabi palinka bíla. Gda je zsé gótovo bílo, ponūjo je tomi csloveki z te pítvine. Ta pítvina je rávno tak dober zsmaj mejla, kak ta nájbógsa palinka ino je te cslovek zsnýé telko pio, ka te hūdi komaj lejvati mogo.

Od szószidne hizse edna sztára zszenszka túdi tam pólek bíla, nyój je te hūdi túdi z te palinke ponūjo, te cslovek je túdi naráto, naj pijé!

— Ali tó je dobro bíló, — je ta sztára zszenszka právila. — Komaj szan píla z te pítvine, zsé mi po cejlom tejli tá leti i krv me zsé szegrejvati zacsne. Ino obráz moj je túdi tak erdécsi gráto, kak da szan escse mláda deklina bíla.

Te hūdi poglavár je z pékla túdi tá priso ino ozdalécs glédao, ka ka te hūdi csiní ino nyemi na túhoma etak pravo:

— Vídís, szamo edno kupico szí nyima dao ino szta zsé taksíva grátala, kak lizíca. Ár szta nyidva zdaj túdi tak hamicsníva. Dáj nyim escse edno kupico, naj pijéta, bos vido, ka od te pítvine taksíva bódeta kak vúk.

Ponūjo je nyima te hūdi escse z ednov kupicov. Na ednók szta tak csemerníva grátala, dabi bejszníva bílá. Trgala szta sze i eden toga drúgoga bití zacsno, ino szta priklínyala túdi.

Pá je te poglavár tomi hūdomi pravo:

— Dáj nyima escse edno kupico palinke, naj taksíva bódeta, kak szvínya.

Znóvícs je nyima te hūdi ponūjo ino szta obadvá pijaníva grátala. Rávno szta taksíva bílá, kak szvínya, kobácala szta sze na zemlí ino pamet szta túdi zgúbíla, ár nej szta znála, ka ka csiníta. Eden pesz-je túdi tá priso ino nyima líca oblízo.

Tomi hūdomi je dönok mógócsé bíló toga csloveka v greh szúnoti i na bozsno delo zapeleti. Nej je z níkim drúgím mogo tó fcsíniti, kak pa szamo z palinkov.

Trí divjí sztvári natura je vu palínki: lizíca, vúk ino szvínya. Csi eden cslovek szamo malo pijé, teda je on rávno tak ha-

micsen kak edna lizica. Po tom szamo escse malo more piti zs nyé, rávno tak peroven i bejszen bode, kak vúk. Csi pa zsé doszta palinke pijé, ali

té je zsé rávno táksi, kak edna szvinya.

Ete prípoveszt szi naj vszáki dobro zamerka ino sze naj vari od pijánoszti.

Ta szvéta medália.

Bojnszko prípoveszt. — Szpizszano po prípovedávanyi ednoga szoldáka.

Vu ednom véshi je v premi-nócssem zími edno nedélo po pódnévi vecs dobri prijátelov vküperpriso. Gúcsali szo sze med szebom ino eden toga drúgoga pítao, ka ka bi biló zdaj zadvecsera dobro csiniti? Tak szo sze pogúcsali, ka dó v krcsmo slí i pólek pár kupice dobroga vína do sze malo zgu-csávali. Ár je vszáki vu bojni bio ino szo zsé dugo nej tak vküper prisli.

Kak sze tam gucsíjo, escse eden pajdás, po iméni Csednár Ferko, je tüdi tá priso, ki je tó porácso, ka bi nájbógse biló, csi bi vszi tak, kak zdaj eti vküper jesztejo, tá k nyemi prisli, gde bi vu toploj hizsi vszáki od szébe edno zgodbo prípovedávo, stero sze zs nyim vu bojni zgódilo.

Vszákomi sze vidlo ete gucs ino szo fszi pajdáske zs nyin odísli. Gda szo sze od fsze dományi déle vőzgučsali, eden med nyimi je etak pravo:

— Ár záto, ka je nam Ferko bojnszke prípovidávanye porá-

cso, zdaj oprvim on more od szébe prípovedávati. Nájbógse bode, csi on fcsaszi zacsne ino naj po tom réd na nász príde prípovidávati.

Ferko szi nej doszta gucsati dao ino etak pravo:

— Zdj eszi glédajte, moji dobri pajdáske, ár van od ete medálie scsém prípovidávati, stera mi moj zsítek obránila.

Z tim je edno medálio, na stere ednom kraji sze Jezus Krisztusa kejp vidilo, nyin pokázo. Vshi szo csüdovolno na tó medálio glédali vu szebi nevőrvajócs mislávali, ka kak je tó mogócse biló ino szo vszi na ednók pravili, ka bi zsé radi tó csüdno zgódbo csüli, ár naj hitro prípovidávati zacsne.

— Na dobro je, poszlúsajte! Augusztus 1-ga, gda szam notri rükivo, szo mi moja mati z etimi recsmí tó medálio prejk dáli ino szo mi okóli sinyeka ovészili: „Dosztakrát szan ti od nebesz-koga Bóga gúcsala, nej szi mi stévo vőrvati, ali zdaj bom tüdi Bogá proszila, naj ti vszigidár

v szákom deli na pomócs bode. Csi bi sze na méne dönok pozábiti znao, ali na goszpodnoga Bóga sze neszmis pozábiti!“ Potom szo sze jókati zacsnoli ino szo nej vecs gúcsali.

Jasz szan veszélo v bojno odisao i gda szan od moje materé szlobód vzéo, moje ocsi szo sze tüdi z kuzami napunoli. Ta materna rejcs: „csi sze na méne dönok szpozábis“ mi nej z gláve vöodislo, jáko mi zsmetno sztalo. Zakaj bi sze rávno na szvojo Mater szpozábo? Ino vam lejko povejm, ka szan sze niti na szvojo mater, niti na Bogá ednök nej szpozábo. Po doszta kráji szan hodo, kakti szan vu szerbszki sztrelni grabaj bio, potom szan na ruszuszkom priso. Vszepovszédi szan vu velkom nevarnoscsi bio, ali vszigdár me szreca szprevájala, ár vszigdár szan ali jasz te osztre krugle, ali one mené vöokrózsile. 1918-tom leti me moja szreca na taljanszko zemlo odpelala. Zsé duzse, kak dvá mejszeca szan vu taljanszkoj sztrelni grabi bio, ino sze nikaj csúdnoga dela nej zgodilo. Ali potom sze edna grozna vojüvanye zacsnolo. Edno gojčno okóli trej vör grozna sztrelba stükov bilo pred nasi sztrelni gráb, tak, ka szan miszlo, ka fsze bregóvjje sze porúsijo ino nász fsze vkraj bode. Fszí szmo sze v sztrelni grabe notri potégnoli, ár nasz ti neprijátelne krugle naj ne

nájdejo. Szreco szmo meli, ár tam, gde szam jasz tüdi bio, sze niksa neszreca nej zgódila.

Na drúgi dén vecsér szmo mogli na sztrázso idti: jasz i escse tríjé drúgi szoldáki. Kak szam na sztrázsi vöposztávleni bio i szém tá glédao, je eden taljanszki patrol priti nam priblizsávo. Jasz szam te patrol nej na pamet vzéo, ino gda szo zsé ti taljanszki vojáki blúzi prisli, na ednök szo na méne sztrelati zacsnoli, tak, ka szan zsé miszlo, ka v etom minuti mrejtí morem. Vu szebi szan escse telko znao praviti: „Bóg pomagaj!“ Kak szan té recsí vuszebi vöpovédo, edna krugla taljanszke pükse mi v prsze zavádila. Jasz szan tam namészti vküper szpadno i omedlo, moji pajdáske szo pa na te taljanszke vojáke nazáj sztreljali ino szo za nyimi bejzsali.

Gda szan k szebi priso i ocsi moje gori odpró, szan niksi boleznoszti nej trpo. Iszko szan, ka gdé szan sztréljeni. Moj köpenek szan szí doli vrgo, lüknyaszti je bio, na kaputi, na szrakici je tüdi lüknya bíla. Na prszí sze edno málo szívo meszto vidilo, stero je krugla fcsiníla. Ali to kruglo szan mindri nej nájdti mogo. Dale szan iszkaó, ár miszlo szam, ka tá krugla dönok eti more bidti, csi mi v gvanti telko lükny naprávila. Ednok szan szamo v lacsaj eto szvéto medálio najso, stera je

z kític doli vtrgnyena bíla, vu bakancsi szan pa to kruglo najso. Ta krugla je tak vküper zmozsena bíla, kak eden krajcer, ár sze je v medálii sztávilá ino sze vküper vdárila.

— Eszi glédajte, moji dobri prijátelje — je Ferko dale gúcsó, — eti jeszte tá krugla, stera me bujti stejla, ali toga goszpodnoga Krisztusa medália je moj zsítek obránila.

Povejte mi zdaj, szlóobodno je meni na nebeszkoga Bogá ali pa na mojo lübléno mater

sze szpozábiti, od stere szan jasz to szvéto medálio dóbo? Tak to medálio, kak pa tó krugle v cejlom mojem zsítiki obvarjem, ino do mojo deco na tó szpomínali, ka sze na goszpodnoga Bogá nigdár neszmijo szpozábiti.

Kak je Ferko szvoje pripovidávanye dokoncsó, je zsé vecsér grátalo ino nyegvi pajdási szo z tim od nyega szlobód vzéli, ka pridócsó medelo pá vküper prídejo ino do oni tüdi vszáki od szébe edno bojnszko zgódbo pripovidávali.

(Nadalávanye príde vu 1923-tom leti.)

Lesz-podéranye.

Prti szunce goridejnyi sze je zsé szveklílo, ali na mesztáj sze dónok escse meglá vidila, po sterom sze zsé malo vedrílo ino sze po erdécsoj fárbi kázalo. Te szprotolejtni lüft sze po borojci dísi. Te velki borovni lesz sze ozdalécs tak vidilo, dabi niksi szivi oblák tan bio, v doli sze hizse rávno tak vidijo, dabi mravlinzski küpi bíli. Lejpa szprotolejtna vedrína je, fszepovszédi sze szamo nature zsítek vidi.

Po cészti szo zsé lüdjé zacsnoli hoditi. Po ednom, ali po dvá hodijo ino fszi tá prti leszí idejo. Szkoron pri vszákomi szejedne skéri jesztejo: szekéra, zsaga i preléca.

Najnaprej dvá moskiva ideta, szta okóli pod bregam okrózsila ino szta tan tá gori po brejgi sla. Gda szta zsé na polojno gori na brejg prisla, je te eden szvoj gut malo nabrüszo ino szvojmi pajdási pravo:

— Vidite ocsa, mojo turbo szan domá pozábo.

— To je zsé nevóla! — je te sztarejsi szmejavsí odgovoro. Potom escse vise ideta. Nikaj szta sze nej gucsala. Na ednom krají je lesz zsé sze podrejti bio, na mesztáj sze szamo korenyé vidi, ár je escse sztéblo tüdi vöszkopano. Ino na tisztom meszti, gde je lesz podrejto bilo, zsé pá mládi lesz raszté.

Ga szta teva dvá zsé szplój

na brejg prisla, szta sze doli szela, náj sze malo pocsiníta. Te sztarejsi szí szvojo pipo vö z kaput zsebke zéo ino z tobákóm dobro naklo i gori nazsigo. Nyegov pajdás, steri je pólek nyega szédo, je tüdi v szvojoj zebki nikaj iszko, ali nej je najso, ka je iszko ino csemerno právi:

— Tó je zse dönok csemére vrejdno! — escse szam pipo tüdi domá nihao.

Te sztári je na tó nikaj nej odgovoro; z velkim zadovolnosztjov je dín na kuszti vö-püscsávo. Nyegov pajdás ga jáko zsalosztno gléda eden csasz, z nyegova obráza sze vidilo, ka bi on tüdi rad kadio. Nej je duzse glédati mogo pajdása, ka kak veszélo kadi, gori je sztano ino priti szoszidovi leszi sztápo.

Kak po peskoj póti doli ide, ednok szamo szvojemi pajdási nazájszkricsi.

— Vidite! — ete menyák, plantavi Snájder je eden pén vu zemblé mihao! — potom dabi toga sztároga csemeriti scséó, je szmejavsí dale gucsó:

— Jeli, kelkokrát szan vam pravo, ka kaksí za nikaj vrejden je te plantavi Snájder! — Ino etomi szte ví scséli vaso csér za zséno dati? Vej bi velko szrecso napravila zs nyin!

Na tó je te sztári tüdi gori sztano i prti szvojemi pajdási só; gda je tá pólek priso, je pepéo vö z pipe sztrószo, ino nazáj

v kaput zsepko szráno i szamo telko pravo, gda je te pén pogledno:

— Vö *bi trbélo fszecsti!

— Naj vöszecsé on szan, vas drági szószed, te plantavi Snájder, naj sze ne menyükiva vszígdar polek pécsi! — je te mládi csemerno odgovoro.

— Áj, áj moj szin, znankar je dönok nej tak menyászti, te santavi Snájder, za káksega ga ti drzsís, — je te sztári dob-roga szrca pravo, — nego ki je trí pa pó lejta v bójni bio ino prejk zsivo tiszte grozne nevarnoscse, ka sze tam godílo, on bógme, ne láda tak delo, kak tí! Rávno szam v tej dnévi csüo, ka je nyemi nej szamo noga sztrejljena, nego v plücsó je tüdi edno osztró kruglo dóbo te neszrecsen!

— Tak — tak, szamo ábajte toga plantavoga Snájdera, vej van on tüdi pomore — je te mládi tak groubo nazájodgovoro.

Te sztári je nikaj nej vecs pravo, ali sze vidolo, ka sze ete gucs nyemi nikak ne vídi.

Nikaj szta nej vecs gucsala med szebom, k deli szta sze szpravila; delo je malo poma-lej slo, kak pa drügoga ipa, ali záto szta pazila, ka sze korenyé naj ne sztrgajo. Pomali lepo korenyé fsze vö fszecséta, potom ednök szamo obadva tó sztéblo tá szüneta ino drejvo sze tá vdári i sze kobáca doli po brejgi notri do dóla, gde

zse ovi vö fszéczeni sztébli lezsijo.

Vu vézsi, stero pod bregom lezsi, rávno zvoníjo — podné je ino etaksega ipa déca obéd prineszé tim delavcom. Gori po brejgi dvá ménsiva deteta ideta, rávno po tisztom táli, gde sze te bor doli kobáca.

Eden stirinájszet lejt sztar pojics i edna szedem-oszem lejt sztara deklícska szí eden ovomi za rokó drzsíta ino tak gori ideta. Pri pojbi sze eden korbeo vidí, vu sterom nikaj zsmécsega jeszte, ár od trüdnosztí je nakle djao, potom je gori po brejgi glédo, ka kak dalecs more escse meszti.

Mála deklícska sze je tídi tózsila, ka je zse trüdna ino bi rada doli szédila.

— Vidis, zakaj szí z menom prisla? — je nyoj vocsimeto te pojics.

Ta mála deklícska je na pojicsa vrgla ocsi szvoje ino jókavno etak právi:

— Té pa bi jasz számo osztánola domá! — potom szí szkuze z szvojim erdécsim förtogom vö z ocsi zbríszala. Pojics je na tó trostati zacsno nyó:

— Nej jókaj sze moja mála szesztricška, vej fcsaszí k nasemi ocsi prídeva — potom poszlúsati zacsne ino jo píta:

— Csüjes zse szekére szekanye?

— No, té sze bole pascsiva, ka naj z obödóm keszno tá ne prídeva — je ta mála deklícska právila ino je ona száma naprej bezsala, ár je szvoj trüd pozábila. Gda je brata zse dalecs nazáj nihála, je veszélo nyemi nazáj szkrícsala:

— Hitro odi tí menyák! — ino je jáko dobre vóle grátala, ka jo brat nemore zgrabiti.

Nyidva tam gori na brejgi, steriva lesz podérata, escse eden bor scséta pred obödóm vö obrnoti.

— Pazi! — je te eden szkrícsó. Szekéro escse ednók notri fszecsé ino to dugo boravo drejvo sze zse doli po brejgi kobáca. Obadvá ednáko sztojíta ino za te bor glédata, steri sze hitro doli po brejgi tira.

— Jezus moj! — je ednók te mládi gori szkrícso ino v pridócsom minuti z velkim szkákanyem za te borovo drejvo bezso.

Te sztári je nej znao, ka ka sze z nyegovim zetom zgodilo, glavó szí troszó ino je vuszebi pravo:

— Zagvüšno, sze je nyemi pamet zmejsala.

Gléda, gléda toga szkákajócséga zeta, ali potom gda na pamet zeme, ka na onoj póti, gde tá sze te bor kobáca, dvá deteta ideta gori po brejgi, sze je tak posztraso, ka nyemi szrcé klepanye henyalo. — Cejlo nyegovo tejlo sze drgetati zacs-

nolo, ár je szvoje vnúke vu gvüsnom szmrtri vido.

Ta mála deklicska sze je ozdalécs szamo kak mála piknya vidila ino prti nyemi sztápala, zanyóv pa te pojeb z kosarov, rávno próti tome kobácájócssemi borovoj drejvi szta blizsávála. Zóbszton krícsi nyidva ócsa nyima — nej szta na pamet zéla.

Zdaj escse eden pár sztopáj razlócsi tó málo deklicsko od toga doli po brejgi kobácájócssega borá. V tom ókemignanyi je te vu zemli niháni pén zaglednola, tá bejzsala ino od etec je tomi pojbi krícsala:

— Idi dale, csi mores! — ino sze veszélo szmejála. Ednók szamo edno velko práscanye nyéni szmej odsztávi. Deklicska je zoszágano nazáj poglednola. Te pén, — steroga je te santavi Snájder vu zémli nyao — kak edno branilo, polek nyé sztao; rávno pred pényom je te velki bor prejk ceszté sürkócs pósztao, ár pén je dalekobácanye sztavo.

Nisternikrát je escse szkocsiti mogo te mládi drvár, steri je rávno nyéni lübézen ocsa bio ino je polek nyé sztano. Od velke radoszti je to mérno sztojécse deklicsko gori zgrabó i jo kúsávati zacšno. Edna szkuza je nyemi doli po od szunca barnásztom obrázi tekla ino tá szkuza je na deklicske erdécsi obráz szpadnola; to dejte je pa

nyénoj ocsi bajuszi poslátala i trostájócs právila:

— Ne jócsite sze, moj dober ocsa, vej neszéva zsé obéd, — Pistek je zsé tüdi eti!

Nyidva ocsa obadvá v szvojo krilo zéó ino pojbcisa z právov, deklicsko pa z lejvov rokóv obino, ednok deklicsko, té pa pojbcisa kúsüva ino sze jócse...

Na tó obadvá deteta sze tüdi jokati zacsneta.

... Jócssejo sze fszi trijé, ali szamo eden zná med nyimi, ka zakaj...

Te sztári tüdi doli pride z bregá, naj on tüdi poglédne, ka ka sze zgódilo? Úda fsze tri zagledne ino vidi, ka sze obímajo, ocsi sze nyemi z szkuzami napunijo. Szran ga grátalo, ka je tak szlaboga szrcá, szkuze szí z kaputa rokávom vő z ocsi zbriszó. Tá ide k vu zémli niháni péni ino glavó trószijócs na tühoma právi:

— V etom sze bór sztavo!

Potom sze k pajdási obrné, na té pén kázsejócs ga z lejvim glászom etak píta:

— I csi bi te santavi Snájder tó nej vu zemli nyao?... ka bi té eti bilou?

Te mládi szí glavódoli nagno ino celó na tühoma odgóvoro:

— Bóg ga naj blagoszlovi za tó!...

— — — — —
Potom szo obéd jeszti zacsnoli.

Trdoga szrcá cslovek.

I.

Rano gojndno je biló ino sze escse komaj szveklílo, ali Grabár Petra hizse lüsztvó je zsé fsze na nogáj biló. Peter vért szo koszó klepali, Stévek decsko je pa vu stali füesko, máro je polágo. Zsenszki szo pa v kúnyi delo oprávlali, ta dvanájszet lejt sztara, blejda, zsalosztna i betezsaszta Mécika je pa vóni v hüti z prjicsa ednoj fticsíci jeszti dávala.

Nájprva szo te vért z koszóklepanya gorihenyali. Csemerno szo vu klejt sli, i potom szo zsenszka pravili:

— V mójó turbo valón!

Ta od dobróte poznána Borbála je zdaj hitro vu mozsévino turbo eden falat sunke i krüh djála.

— Eti más, moj dober mózs, znankar bí dobro biló vu eden papér zavikati.

— Tó zsé moje delo bode, ka kak mo tó jesztvino szebom neszo, — szo te vért z velkim glászom odgovor dáli. To puno turbo szo v prékleti na eden cvek goriobészili, oni szo pa v hüto sli skér fkúper iszkat.

Nej vecs, kak deszét minut szo sze tam müdíli, ali dokecs szo nazáj prísli, to sunko je te mácssek zsé po nakli vozo.

— Hú, nepostejno sztvár, ka mo jasz zdaj z etim csinío?! — szo Grabár csemerno goriszkrícsali.

Sztrasno szo mácska ószodili. Z ednim motvózom szo toga mácska na edno drejvo goriovészili.

— Zginoti mores prekléto sztvár! — Potom szo vu hizso odísli, naj te velke csemére malo pozábijo.

Kak szo za máli esasz vó z hizse prísli, je te Stevek zsé tüdi z ne-

prezseni márov na dvori bio i je zsé szédo na kolaj.

— No, zsé lejko idemó, — szo te vért pravili.

Pri kolaj szo sztanolí ino szo pá tak sztrasno csemerni grátali, ka szo komaj na nogáj sztáti mogli.

— Stó je to fcsíno?! Sto je motvóz doli vrézo — szo zobámi skripajócs krícsali.

— Jasz szam fcsíno, moj lübléni ocsa, ne bojte csemerni na méne!

— To más tí! — szo toga decska tak za vtíja pócsili, ka sze tá obrno.

— Ne bantüvajte Stéveka. Vej szan jasz mácska doli püsztila, — je Mécika gori szkrícsala ino prtí ocsi bejzsala.

— Tebé tüdi bujem, tí za nikaj vrejndno dejte! — szo sze Grabár na nyó zdrli, ali kak szo, csér vdariti stéli, je Stévek ocsino rokó zgrabo.

— Szamo nyo nej, moj ocsa! Mené vdarte... namení szí csemére vózpüsztite, ali tó nevolno, betezsno dejte ne bantüvajte!!!

Toga csemernoga cslovóka róka sze je doli povíhnola; jáko grdí pogléd je na szvojega sziná i na szvojo csér vrgo ino tak vó na póle odíso, ka nikome nej edno rejcs pravo, escse turbo szvojo tüdi nej szebom odneszo. Tákse nature cslovek büo, ka je vecs kednov brezi edne rejcsi okóli hodo pri hizsi, csi sze kaj táksega zgódilo, od stere csemeren gráto. Etaksega ípa je fszáki tak, dabi nemi bio, szvojo delo opravo.

Vecsér, gda szo deklíne i decski z póla domó slí, szo jáko bobnyá-rivali vu vézsi. Lüdje szo fszi vó na cészto bejzsali, ka naj zvejo, zakaj bobnyárivajo?

— Vszáki, ki je szoldák bio, more za stíridvajszti vör notrirükivati.

Na gojldno szo pri szákoj hízi kúhati i pecsti zacsnoli. Na pót szo jejsztvino zgotávlali onomi, ki de notrirükivo.

Pri Grabárovoj hízi je tüdi velko jókanye biló, ár Stévek tüdi za szoldáka more idti. Ali szamo zsen-szki szo sze jókali. Vérta je nisese nej vido, odésli szo z dómi, nisese nevej, koma. I gda je Stévek zse szlobód jemao, kolivrat je glédao, ali oco szvojega nindri nej najso.

Szósziidje, zslájta, boter i botra, dobri poznanci szo prisli ino szo szlobód zéli od nyega; zobszton szo iszkali toga sztároga, nej szo naprej prisli.

— Bóg moj, kaksli lübléni ocsa je tó! — szo sze Borbála, ta lübléna mati jókali. Odíde, szkríje sze, ka naj nyegov szin esese szlobód nemore zéti od nyega, gda na szmrtno zemlo: vu bojno odíde.

Toga szigdár veszéloga pojba csarne ocsi szo zdaj jáko zsalosztno glédale. Vecskrát sze na dvori okóli zagledno.

— Ali zdaj dónok nemorem dúzse csakati, idti morem z dómi, ár szo ovi zse fszi odísli . . . Osztante z Bógom, moja lübléna dobra mati! . . . Osztani z Bógom moja lübléna szesztra, Mécika . . . Prószni nasega Ócsó, naj ne bodejo csemerni na méne! — je Stévek szlobód zéo ino hitro vő na vrátaj odíso. Vöni na ceszti ga zse edna lejpa, mláda deklina od trétjega szósziida csákala, stera je tüdi szlobód zéla od nyega.

Mati szo sze glaszno jókali, ta sztára Kata szo sze tüdi nevolivali i ocsi szo pune bilé szkuzami. Ali toj máloj Méciki szo ocsi szüha bilí. Nego nyéno szrcé je jáko bolelo. Zátó tüdi, ka je Stévek odíti mogo,

ali esese bole zátó, ka sze ocsa tak szrdíjo na Stéveka, ka je esese szlobód nej mogo zéti od nyí.

Prti podnévi szo te sztári Grabár dónok domó prisli, ali izdak szo esemerni pogléd meli. Nej szo vu hizso sli, nego vu stalo, tam szo mári polagali.

— Lübléni moj ocsa, Stévek je odíso! — je Mécika právila ino pred ocsom batrivno sztánola i na odgovor csákala.

— Stévek je dugo iszko, csako vász moj ocsa! — je Mécika dale gucsala, ár je zobszton na edgovor csákola, — ka naj szlobód zeme od nyegvoga lüblénoga oco. . . ino ga jáko szrcé bolélo, ka je nej mogo szlobód zéti, ár szte moj ocsa odísli, szkrili szte sze.

— Szamo naj bolí! moje szrcé tüdi bolí!

— Ocsino szrcé tüdi boli . . . stero nemate?!

— Tühò boj, ti dejte!

— Odpüszтите mi, moj lübléni ocsa! . . . Jasz znam, ka sze pred Bógom tüdi pregrejsim. . . ali dónok nemorem drúgo praviti: ví nemate szrcé. . . nemate, nemate szrcé! . . .

II.

Mrzeo jeszénszki veter je pijo po vészi. Mécika je vöni vu dvori sztála ino prtí sóli je glédala. Na tó je miszlila, ka je ona láni esese tüdi v sólo odila. Nyéno szrcé je zdaj puno bilo z zsalosztom.

Borbála, — nyéna mati — szo pa v künyi kaj délali, z künye szo réte si dobro disíli. Te sztári Csresnyár Ádam, — ki szo vu vészi píszmo vónoszili, — szo rávno pri vrátaj notri sztápali ino sze nyin rétesova szaga fcsaszí v nósz vdá-rila.

— Dober dén van Bóg dáj! Rávno sze mi neco szenyalo, ka

szam mákosove rétese dobó, ár szan od Stéveka edno písmao prineszo.

— Dabi szamo písmao prineszli! Rétesi vasz zsé eti gotovi csákajo!

— szo Borbála nyin krícsali.

— Jeli, szte prineszli písmao?!
— je Mécika pítala.

— Kaj pa nej bi príneszó, moja lejpa rozšica, eszi písmao, gde me z dobrimi rétesemi csákajo, eti jeszte písmao, moja mála fticsica!
Edno kárto szo Csresnyár vó z turbe potégnoh ino szo Méciki prejk dáli, ona je fcsaszi cstéti zacsnola; tó je vu kárti sztalo: „Moji lübléni dobri roditelje i Mécika!“ i. t. d.

Mécika je na ednók dobre vóle grátala, gda je to kárto cstejla, ali gda je do konca prestejla, je pá zsalosztna bila.

Sziromák Stévek píta od Mécike, esi sze ocsa zsé ne szrdijo nanyega, ino esi szo nyemi zsé odpüsztili nyegov lübléni ocsa? Dvakrat je zsé vu vojtvanyi bio, ali hvála Bógi, sznyim sze escse niksa nevóla nej zgódilo. Z tim je dokonco szvojo kárto, ka nyemi Mécika naj fcsaszi nazáj píse. Ino kak bi on blájzeni bio, esi bi od lüblénoga ocsa tñdi edne pár rejesi píszanye dóbo.

Tevi dvej zszenszki szo sze dugo jókale na tom Ferkini píszanyi. Méciki je pa szrcé jáko klepalo, ár sze mislávala, ka ka bi mogla csiníti, ka Ocsa bi tñdi to píszanye na znánye zéli.

Mécika je kárto na sztó djála tá, gde ocsa szígdár szedíjo. Ona je pa vóodisla ino je vónej szkrb mejla, gda do ocsa notri v hizso sli?

Nej je dugo trbelo csákati. Ocsa szo máro napojili ino szo vu hizso odísli. Doli szo sze szeli i gda szo kárto na pamet vzéli, skóli szo zaglednoli, esi nikoga nega zvün

nyí vu hizsi, potom szo vu róke zéli tó kárto i stéti zacsnoli szvojeja szinü písmao.

Vecsér, gda szo vecsérjo odpravili, je Mécika Stéveki písmao píszala. Gda je vidla, ka ocsa pri pécsi szedíjo i z pipe kadíjo, právila je nyín:

— Lübléni moj ocsa! Steveki písmao písem.

— Szamo písi, csasz más!

— Ka naj písem nyemi?

— Ka sze ti vídi.

— Ka sze mi vídi? Té bom tó píszala nyemi, ka sze ví zsé ne szrdite na nyega, dobro bode moj ocsa? ..

— Szlobodno bom tó píszala?

— Ali kak bozsni tobák mi dnesz te bótosa dao, britki, kak csemér.

— Szte zsé nej csemerni na Stéveka? Szte zsé nyemi odpüsztili? — je Mécika li pítala.

Grabár szo gori sztanoli i brezi odgovor vó z hizse odísli.

Jáko dugi cajt szo vóni osztali. Mécika je rávno písmao dokoncsala, gda szo pá nazáj notri prisli.

— Dobro, ka szte zsé tñ, moj lübléni ocsa! Szlobodno notri szpísen, ka szan prvlé pítala?

Eden csasz szo sze mislávali, ino trdo szo vópovédali:

— Szlobodno!

— Lepo van zahválin, moj lübléni dober ocsa.

— Mécika je koperto nej notri piknola ino je písmao na sztó doli djála.

Zszenszki szo zsé szpáli i Mécika je tñdi hitro zászpala. Szamo szo vért escse pri sztoli szedéli.

Ednok szo szamo písmao vó z koperta zéli ino szo eden pár rejcsi oni tñdi na písmao szpíszali.

Na drúgi dén gojndno je Mécika písmao escse ednók prestéti stejla ali csúdivolno vidila, ka je koperta zsé dolizapiknyena.

III.

Dugi cajt je zsé míno od tisz-toga mao, ka je Mécika pizmno Ferki odposzlála, ali odgovor je li nej prislo od nyega. Zsenszki, kakti Borbála i ta sztára Kata ino Mécika szte sze med szebom gucsali, ka bi dobro bíló, csi bi Ferko edno málo, lejko rano dóbo ino bi té lejko domó priso. Té bi sze od sztréljene graba odszlobodo. Méciki sze je nej vidilo ete gucs ino je tim zsenszkam etak právila:

— Bóg vari od toga, ka Ferko naj kákso rano dobi. Bóg dáj, ka naj zdrav i veszéli domó príde!

Zsenszki szo vküppoglednoli ino sze vídilo, ka nyuvo szrcé tüdi tak zselej, kak Mécika gucsi. Materne ocsi szo sze tüdi z szkuzami napunile.

— Áj, áj, sto jeszte edi domá?... Dveri szo odprejta, ali nikoga nega, ki bi toga postenoga csloveka goriprilo. Eti bi eden tovaj velki haszek napravo! — sza te zsé szejri Zsalod Klos gucsali, ki szo po Csresnyáka szmrti to pizmose nye prejkzéli, — vu tom Grabárovom prékladí.

Ta sztára Kata szo rávno z pevnice gori prisli.

— Tak-tak vüna moja, eszi mi neszte to dobro vino! Bógme, ka zsé pó leta jeszte, ka szan vina nej vido.

— Gléjte! Viszte, te nóvi pizmno noszács!... No csi szte nam kaj dobroga pizma primeszli, té vam z szrcárada edno kupico vina ponújem.

— Tak znáte, ka szan prineszo... Jasz szam pokojnoga Csresnyára erbíjo prejk zéo. Vej je nej cesedno fcsíno te neszrecsen, ka je eto lejpo mestrio eti nihao. Jáko sze posztraso, ka csi sze nede szilo mrejtí, té nede mogo mészta dobiti v nébi, ár te batrivni vojáci sze szpunijo.

— Vidim, ka szte ví escse itak táksi, kak szte vu mládom cájti bili, vász escse dobra vola nej tá nihála.

— Szam nej nori, ka bi od moje dobre vole szlobód zéo, ár veszélnoszt je moje cejlo vrejdnoszt. Ali záto nepozábijmo to pizmno, pa to vino tüdi nej... Eti máte, moja lübléna vüna, zagvüсно, je kaj dobroga notriszpíszano...

Mécika i nyéna mati szte rávno zdaj z goracseka notri prisle. Ta deklicska, stera je jáko szlabe plü-cse mejla, csi gli, ka je tak trüdna bíla, dónök je to pizmno, stero od Stevaka prislo, ona zacsnola na glász steti. Ino kak hitro je steti zacsnola, tak hitro je gorihenyala. Vócsimetajóse etak právila tim okóli sztojécsim:

— Vidite, vidite! ka szte zseléli, tak sze zgódilo. Ferko, je orano... z spitála je píszo, ali znankar je mészta nyega níkák drügi píszo to pizmno.

— Goszpon Bóg, pomágaj!... ali znan, nej navarno? — szo mati posztraseño pítali.

— Nogó je nyemi krugla zgrábila i tak píse, ka je nej velka nevóla. Znankar ga za eden tjeden domó písztíjo na szabadság.

— Oh, moje szeroto dejte! — szo mati jókajócsi pravili. I tákse je materno szrcé: zsé vecs tjednov prejk szo Bogá molili, najbi nyuv szin kákso málo rano dobo ino zdaj, ka sze nyuva zsela szpunila, szo sze na posztelo vdaríli i tak jókali, ka szo nyi ovi nej potrós-tati znali... Ali nyuvo lübléno materno szrcé je zsé znankar naprej znalo, ka je szin vu velkoj nevarnosesi?

Ár Ferko je za eden tjeden nej domó priso, mészta nyegá je edno pizmno prislo od spitálszkoga vracsetela, ka ga z familije níkák naj poglédne. Velka nevóla je, ár to

právo nogó morejo Ferki doli vrezati, csi nyemi zsitek scséjo obrániti.

Te trdi Grabár, ki szo do etoga mao tüdi malo gucsali ino zdaj v tom dugom póti dabi nejmi grátali, — ár oni zamí i nyuva zsena, Borbála mati szo sze v spitau k Ferki pelali. — Niti szvojoj zseni, stera sze po cejlom póti jókala, niti drúgomi nej edno rejcs gucsali. Na obloki szo vóglédali ino szo sze jáko globoko mislávali.

Na szilni szeleznici szta sze pelala, dönok szta keszno tá prisla: Nej szta zse znala szlobód zéti vu zsitki od Ferka. Odisla je zse nyegva mláda dúsa na drúgi szvejti. Pred szmrtom je zagvüsno na szvoje roditele i na Méciko miszlo.

— Zdaj zse naj fsze tá veszne!... ár mojega jedinoga sziná szte mi vkraj zéli! — szo Grabár od velke boleznoszti pravili, gda szo nazáj domó prísli ino notri vu hizso sztópili.

Tá sze bole blejda bodécsa Mécika je z zsalosztnim poglédom etak pítala:

— Jasz tüdi?! moja lübléna mati i ta sztára Kata tüdi!? Cejla vész naj prejde?! Kóga lübite ví? Koga szte ví do etoga mao lübili lübléni moj ocsa?... Nevejte ví to, ka ki na zemli néma domovíne, on v nébi tüdi nede meo?!

IV.

Roditelje szo toga mrtvoga Ferka domó dáli pripelati ino szo ga vu dományi brütovi pokopali. Naj nyemi vu tisztom zemli bode navóke pocsívanye, gde sze naródo. Escse szo z péte vészti tüdi prisli lüdje, gda szo toga mládoga szoldáka pokápali. Fsze je lüsztvó jókalo, szamo toga trdoga szrcá Grabára z ocsi nej szkuza prisla. Trdo, csemerno je pred szebom glédo: escse szo sze vu szvojem velkom boleznoszti tüdi trdi napravili.

Ta lübléna mati szo od velke boleznoszti vecskrát fküper szpadnoli i omedléli. Vecs dnévov prejk szo nikaj nej jeli, szeszko szo szamo vó na brütov hodili k gróbi Bogá moliti.

— Jáj, jáj! neman jasz zse sziná. Zgübila szan ga navóke!...

Mécika je pri Ferka grobi klécsala i korine szidíla.

— Potrostajte sze moja lübléna mati: dober cslovek sze nezgübi... Nas Ferko je tüdi nej zgübleni!

— Jáj, jáj! jasz sze zse nevejm potrostati! Odíso je... navóke je odíso!.. Nemo vecs mojega lepoga, dobroga sziná vidíla!...

— Ali mati moja, dobra dúsa navóke zsvé! Ino ki Bógi vórje: on sze potrósta. Ferko escse zdaj i de navóke zsvívo... Jasz vórjem! Ví mati moja tüdi vórvati morete, ka té ga na drúgom szvejti escse vidíli i mené tüdi... ár, nede dugo, ka jasz tüdi za Ferkom odídem ino ednók ví moja lübléna mati tüdi za nami prídete. lübléni ocsa tüdi, té pá fszi fküper bodemo.

V.

Mécika je pravico mejla. Ár za krátke cajt po tisztom gucsi, kak sze z máterjov pri Ferkinoj gróbi gucsala, je betezsna grátala. Nej je dugo trpejla. Pár dnévov je szamo betezsna lezsála ino jo Bóg k szebi zéo. Tak je bógse biló, ka je mrla, ár je na etom szvejti nikaj dobroga nej mejla.

Méciko szo pokopali tüdi. Zdaj szta zse obadvá na brütovi pocsívala: Grabára szin i csí. Nyídva szta zse vu nébi zagvüsno fküper prisla...

Potom je Grabárova hizsa celó túma grátala. Nej szo sze med szebom nikaj gucsali. Vszáki je szvojo delo tak odprávro, dabi nejmi bio. Vu cejloj hizsi je szamo zsaloszt prebivo.

Glászi z Amerike i z drúge országe.

Zdaj sze doszta lüsztvá tere vö v Ameriko i doszta lüsztvá sze pa z Amerike nazáj v sztáro domovíno tere. Ali potüvanye je zdaj jáko tezske. Zsmetno sze szprávijo pótnice, dopüs-csejnye, doszta kosta zseléznica pa hajóvjé i. t. d. Záto je proszen cslovek jáko blájzseni, gda sze nyemi ponüdfjó lüdjé, ki pótnice, sífkárte (kárto na hajóv) szprávljajo. Ali tó szo na vékse zapelávci, ki prosztno lüsztvó nanyé jemléjo i nyuve zsmetno priszlüzsene pejneze zsnyi vö-csalivajo. Edna amerikanszka novina glászi, ka jeszto táksi amerikánszki bankárje, ki sze hválijó, ka oni vszákoga csloveka lehko z etoga országa v Ameriko szprávijo. Z tém z lüsztvá doszta pejnez vöveleséjo. Eta novina vcsaszí tüdi opomína nase szlovenszko lüsztvó, naj sze ne dá od vszákoga zapelati. Naj vszáki cslovik dobro poglédne, na koga sze zavüpa.

Domó potüvájócsim pa porá-csamo nadale, ka na szvoje zsmetno vküpszprávlene dolláre naj dobro pazijo i naj je li na sztálnom mészti, v orszacski kaszaj dájo na nase pejneze preminiti. Zdaj doszta hiénov csáka na dolláre. Tóvaje, zsekerejarje pa drúgi tüdi, ki z 20—30%-ami ménye plácsajo vö, liki v rédnom sztálnom mészti.

V Ameriki je nóvi prezident (elnök) Harding 1921. márciusa 4-toga v csésztt sztópo. Vszáki Amerikánec z veszélím szrcóm lehko csté one pravice, isztine i vorcane, z sterimi szvojo politiko pelati scsé. On za Ameriko scsé délati, nej pa za szvejt. Mér iscse z cejlóm szvejtóm, i csi sze drúgi národje zavüpajo na Ameriko, on de iszko poté proti právóm méri, ali v níkso nóvo zavézanya nescse szvoj národ dolizvézati.

Doszta razbojnikov jeszte v Ameriki, kakti: v New-Jork-i, Chicago-i, Philadelphi-i, Boston-i i v drúgi velki várasaj, doszta tóvajsztva i lüdomersztva sze godi. Bojna je lüsztvó pokvárila. Lüsztvi szo vsze dobro obecsávali tisztoga hipa, gda sze bojna szkoncsa. Ali z toga velkoga obecsávanya sze níkaj nej szpunilo, lüsztvó je z bojne domó prislo, ali déla némre dobiti.

V Ameriki je 1921.-tom leti januárius 1-go trí pa pó milliónov ménye délavcov délalo v fabrikaj, kak pred ednim létóm. Nájvecs délavcov je vö z déla szpadnoló v Ohio i Indiána drzsélaj. Automobilszke fabrike szo szkoron vsze zaprejte. V június mejszeci je zsé vecs, kak pét milliónov delavcov brezi déla sztalo.

Kak v Ameríki, tak rávno v Angluskom országi dén od dnéva vecs délavcov nedobi déla, ár vsze fabrike vecs szprávlajo, kak odati znájo. Odati pa záto némrejo, ár amerikánszki i angluski pejnezje szo prevecs dobri. V obládani országapa fabrike némrejo délati, ár némrejo za nyúve lagve pejneze szirovo materio kúpvati. Lagvi (malo vrejndi) pejnezi ino dobri (doszta vrejndi) pejnezi glíhno pogübelnoszt prineszého.

Nájvéksa amerikánszka kompanija za bajcanye vogyelgya je plácso z 20%-ami poménsala. Rávno tak je tá nájvéksa ocelna fabrika Amerike v Betlehemem plácso szvojm délavcom z 15%-ami poménsala.

Za notriprisance sze v Ameriki tüdi nóva právda rédi. Právda notriprisance na tó scsé prítisznóti, naj sze vszáki navcsí angluski gúcsati i písziati, ino na tó tüdi, ka naj sze vszáki tühinec vszáko léto pred oblásztov zglászi i csi z ednoga várasa v drúgoga scsé idti, té sze tüdi more glásziti. „Tiszta indasnya ino lejpa amerikánszka szloboscina pomali szploj pozáblena bóde.“

Hájóvje, steri szo notriprisance pripelali, szo nej szméli v bród príditi. Vönej v morji morejo sztáti, do prísesztnoga mejszeca, ár szaksi mejszecz szamo gvúsna numerá notriprisancov szmej na amerikánszko zemló sztópiti.

Ka sze v Ruszoskom országi godí, cslovek nevídi prav. Ednoga hipa szo táksi glászi razisli po Europi, ka je ruszosko lüsztvó gorisztópilo proti bolsevikom, odegnało je je z Petrograda i z Moszkve. Ali niscse nevej prav, kelko isztine jeszte v tejmi glászi. Szlédkar szo pa táksi glászi prisli ka v Ruszoskom országi prevecs velki glád i prevecs velka nevola láda. Tak sze vidi, ka szo bolsevicke k konci nyuvoga ládanya prisli.

Polek Mannheim várasa (v Nemskom országi) v Oppau-i amilinoj fabrikai sze je velka neszrecca zgódila. Szkóron je cejla fabrika v lüft zletejla. Szeptember 21-toga sze tá neszrecca zgódila. Okóli 500 mortvecov biló i vise jezér oranyeni. Vu hizsaj, stere szo sze vküpporüsile, tüdi doszta mrtvecov biló. Tak mocsno lüfttezsanye biló, ka na dvejt- trí vöre dalecs vszáko okno sze vösztrlo. V Oppau-i je komaj nisterna hizsa cejla osztála. Sztó kil zsmetni zselezni falate szo v lüft zletéli i doli na hizse kápali, rávno tak da bi zsmetni stükavne krugle bili. V tej fabrikai szo razpocsilne dugóvanye rédili.

V Ameriki obri Frederik várasa je táksi grozen i mocsen vihér bio ednok letosz, ka je jáko doszta kvára nepravo, escse od zseleznice je tüdi oszemnájszet vagonov doli odneszo.

V Boston-i je v léti táksa velka hica bíla, ka szo lüdjé od toplócse vküperszpadnoli ino

ji med nyimi doszta mrlo tüdi. Doszta szo pa v spitao odneszli, gde szo ji zvrácsili.

Dobro je vözracsono.

Eden pizác s je od szvojega goszpóda (vérta) bogso plácso proszo z onoga zróka, ár cejli dén i cejlo nócs dela. Tak doszta dela i dönok takso málo plácso dobi.

Goszpód sze eden esasz misláva ino tomi pizácshi szmejavi etak právi:

— No, naj vídimo, ka kelko dönok ví delate? Ino csi je isztina, ka ví nej szamo vudné, liki vnócsi tüdi delate, teda vam plácso pobógsam. Pravica sze nam vöszkázse.

Pizác s je nej znao, ka ka de sze z toga godílo ino sze vu szebi zse veszelio, ka bógso plácso dobi.

Goszpód jo pa dale guceso:

— Preminócse leto je presztópno leto bilo, jeli? Ino tak trísztosészt-deszétészt dnévov melo, ali ví szaki dén oszem vör szpite, tó v ednom leti rávno eden trétji tao vözadene, kakti sztódvávajshti dnévov, osztánejo potom dvejszto-stirideszétstiri dnévi, nej isztina?

— Tak je, goszpod!

— Nadale szaki dén oszem vör fráj máte, lejko tá idete, koma scséte, to tüdi v ednom leti szto-dvávajshti dnévi jesztejo. Osztánejo escse fszefküper sztódvávajszeti dnévi, isztina je?

— Tak je, goszpod.

— Nedelo vi nigdár nedélate, to van v ednom leti pétdeszétdva dnévov vözadene, osztánejo escse szamo szedendeszét dnévi, isztina je?

— Isztina — je pizác s pravo.

— Szoboto zadvecsera delo sztoji, ár ete cajt nedélamo, tó v ednom leti vözadene sésztdvávajshti dnévov; osztánejo van escse fszefküper stirideszétstiri dnévi; stirinájset dní szte szabadság meli, jeli? Osztánejo escse szamo trészeti dnévi; v preminócsom leti szo devét szvétki bilí, na sterom szte nej delali, osztánejo escse eden-dvávajszeti dnévi; pét dní szte betezni bilí, osztánejo escse szamo sesztnájset dnévi; száki dén podné 1 vöro fráj mámo k obödi, tó tüdi v ednom leti petnájset dnévov vözadene, osztáne escse szamo eden dén, na sterom szte pa pri birovíji tárgyalás méli. Vidite, goszpon pizác s, kak velko szrecso szte ví meli, ka je preminócse leto prisztópno leto bilo, ár nacsí bi mi escse duzsni osztali z ednim dnévom.

Pizác s sze obrno ino da bi ga popárilí, je brezi ednoga rejcsi vöódíso.

Neprijátelsztvo.

I.

Czvérynek Andrása zséna je vő na dvór sztápala. Edno kor-bülo je v rokáj mejla, v sterom je kokosan jeszti neszla.

Na szrejdi v dvori je sztánola i kricsala:

— Pi-pi-pi!

Kak szo kokósi eto glaszno zványe csüli, vsze szo sze okóli nyi szpravili i veszélo to szemem gori klúkati zacsnoli.

Ednók je szamo ta zsenzka na pamet zéla, ka edna nájnácsisa jarica tüdi med nyimi jeszte, stera nej eszi valón.

— Hu! odkec je pa tá jarica prisla?

Bole je poglédnola ino je vídila, ka je od toga na právi kraj prvoga szószida, Szlámár Petra hizse eszi prejk prisla. Huj-huj, ti grdo sztvár!

Prtila sze z rokámi, ali jarica je nej stejla szemen tam niháti ino sze bole klúkati zacsnola.

Na ednók je csemerna grátala tá zsenzka ino je tak erdécsa bíla, kak prpeo. Dúga lejta sze zsé szrdijo z tim szószidom ino v te dve j hizsi velko neprijátelsztvo prebiva. Tak osztro, kak je szamo mogla, je krícsala:

— Dabi grón tákse lüsztvó bújo, steri kokose drzsíje pri hrámi, ali jeszti pa nedájo nyin.

Zakaj? Vej záto jeszto taksi szószidje, ki nyin tüdi vrzsejo.

Te szószed, Szlámár Peter je rávno vőni na dvori szedo ino nikse knige glédo.

— Tak-tak! — je Cvérnyekójca krícsala. — Ví bi tüdi bógse délo lejko najšli za zsé, kak pa knige cstéti. Csednejse bi bíló, csi bi na szvojo jarico pazili.

Szlámár je zsé prvlé csüo ete gucs, ali nej sze scséo zdaj pólek edne jarice krejgati ino je szamo telko odgovoro:

— Z nore lüknye, nori veter píse.

— Nori szi tí szam! — je ta Cvérnyekójca nazáj szkrícsala — I tvoja cejla familija.

— No, tó je zsé dónok zadoszta, ka tá zsenzka pöldéva. Szlámár Peter je gori z tolca szkocso ino gucsó:

— Túma boj, baba! Ka sze derés?! Pred stirideszét lejtami szi mi nej trbejla, zobszton szi za menom hodila ino sze ponújala. Od tisztoga mao nemam méra od tébe.

Trdo sze csülo ete gucs, tak ka je Cvérnyeka zsená szkoron nejma grátala. Zsé je na tühoma právila:

— No csákaj! Kíszilo bode tebi escse Szlámár Peter. Szrečsa je tvoja, ka je moj sztarejsi

szin nej domá. Ali príde ednók tiszti cajt, gda va racsún drzsala.

Potom je Cvérnyeka zséna vu hizso odísła ino vuszebi právla, dobre je, ka ete recsí, stere Szlámar pravo, niscse nej csüo.

Za máli cajt ta zszenska pá vöprísła ino je vidla, ka Szlámar izdak pri plóti sztoji, nej je mogła túma bidti i nyemi etak szkricsala prej k:

— Jeli tó vam boli, ka szo ríter szvojo jedino csér nej vasemi Jóski, liki mojemi szinej, Franceki sa zséno dáli. Tó némrete pozábiti ino sze pólek tóga z menom vszigdár szvajüjete. Csi sze vam kaj nevidi, Franceki povejte, csi máte kurás coj, vej vam on taksi odgovor dá, stero nigdár nepozábite!

Ete recsí szo pa Szlámar pri szrci zavadole, ár isztina je bila. Nyegov szin je láni k fasenki rítera csér za zséno szproszo, ali ríter szo csér drügomi, Cvérnyek Franceki dáli.

Velka szramota je tó bila, ár Szlámar je doszta véksi bogat bio, kak Cvérnyek ino ríter szo dónok tomi szirmaskomi decski szvojo csér za zséno dáli. Tó je Szlámar szrcé peklo, nej je razmeti mogo, ka zakaj sze tó tak zgódilo. Ali zdaj je pa on nej odgovor dao Cvérnyekójci. Nazáj sze obrno i notri vu hizso odíso.

Vu szebi je pa etak miszlo: Za eden mejszec mo znóvics

rítera posztávlali ino ednoga drügoga postenoga i znánoga csloveka za rítera posztávimo. Nej nam trbej vecs ete ríter, doli zteremo nyegovo gizdávošt.

Szlámari szo ete míszeo nyegovi csemérje plodili vu glávi. Ár od tisztoaga cajta mao, ka szo ríter szvojo csér nej nyegvomi színej za zséno dáli, je Szlámar jáko velki neprijáteo gráto ríteri. I pólek toga je rítera vszeposzédi pszüvo i simfo, csi je z drügimi lüdmí gucso. Gde je szamo mogocse biló, je moske vu vézsi na tó ráto, ka pri rítera posztávlanyi szvoj votom naj nedájo tomi sztáromi ríteri. Vej on povej do tisztoaga mao, ka koga trbej za nóvoga rítera posztaviti.

II.

Szlámar Peter i nyegov szin, Jósko szta detelco koszíla.

— Idte ocsa, pelajte eden voz domó, dokecs sze nazáj obrnéte, escse telko nakoszim, ka te méli escse ednók domó pelati! — je te szin szvojemi ocsi pravo.

— Zsé tak dojde, zakaj bi vecs koszío Jóskó?

— Ka pa csi desgy bode, okólivrat sze oblacsí. Ino csi zdaj dezsgy dobímo, zná biti, ka de vecs dnévov so i té nemo mogli kosziti.

— Pravico más, moj szin! Vidim, ka dober vért bodes.

Kola szta naklalá ino szo sze ocsa domó pelali. Jóskó je pa dale koszio.

Nej je znao dugo kosziti, ár je dezsgy kápati zacsnó ino sze bole na gószti kápalo. Jóskó sze tüdi prti domi zéo. Blisz-kalo sze i sztrasno grmélo. Nej dalecs je polek postije jágerova kucsa sztála, vu sterom sze jáger na rejci drzso, nacsí je pa prázna bila.

Kak do kucse pride, miszlo szi Jóskó, ka dobro bode tecsasz, kak blíszkanye malo zasosztáne, notri idti. Ino je vcsaszí notri sztópo.

Kak je Jóskó dveri zápro, je vido, ka edna zsenszka tüdi eti jeszte. Nej jo vcsaszí pozno, stó to jeszte. V obráz je pogedno ino té vido, ka je tó rítera csí, Cvérnyek franceka zséna.

— Ti szi Rozika? — je zaszágano píto.

— Jasz... — je ona odgovorila. — Desgy me eszi zgono, szplój szan mokra grátala.

Zsé je rávno edno léto dugo nej vido. Od tisztoga mao, ka je szrcé szvoje drügomi dála, je nej rávno viditi scséó nyo. Zdaj je dezsgy obadvá eszi zgóno ino szta vküperpriti mogla.

— Jóskó, csí de nasz stoj vido, lüsztvo de bozsno od náj gucsalo, — je Rozika právla.

— Ka jasz máram, lüdjé naj gucsíjo, ka sze nyin vídi! — je Jóskó odgóvoro.

— Nej bi rada vu szramoti bila, szamo szan záto právla.

— Pa zakaj? Ti szi mi láni zadoszta szramoto fcsiníla, gda szi mi kosaro dála.

— Zsenszka je na tó nikaj nej vecs gucsala.

— Rozika!

— Ka scséte?

— Rad bi te nikaj pito.

— Dan vam odgovor, csi je nej kaj táksega.

— Nikaj drügo nescsem, szamo mi edno povej. Szamo edno bi szrcá rat znao!

— No szamo gúcste Jóskó!

— Povej mi Rozika za isztino, zakaj szi tisztoga ovoga za mozsá zéla?

— Tó vam zsé nej potrejbno znati, tó je zsé minólo. — Osztante z Bógom! — ino je vő z kucse bejzsala.

Rozika sze domó pascasila, ár jo sztráj biló, ka nikák zvej, ka je ona z Szlámar Jóskom vküper bila vu jágerovoj kucsi. Ali szrecso je mejla, niscse je nej zvedo, ka szta nyidva tam notri szamá bilá ino szta sze gucsala.

Potom je Szlámar Jóskó tüdi vő z kucse priso i je domó odíso.

Domá szo ga ocsa zsé vu dvori csakali, nej szo znali, ka gde Jóskó tak dugo osztáne. Pitali szo ga:

— Gde szi bio tak dugo?

— Csakao szan vász, ocsa, tak szan miszlo, ka nazáj pridete! — je Jóskó odgóvoro.

— Vej szi pa tó lejkó znao, ka vu táksem vihéri neprídem nazáj po detelco.

Jóskó je ocsi nikaj nej odgovoro. Nej je vüpo povédati, ka sze je z rítera cserjów, kakti Cvérnyek Franceka zsenów gucco. Znao je, ka szta tejva obadvá velki neprijátelje nyegvomi ocsi ino nyegov ocsa je tüdi velki neprijátel ríteri. Záto je bógse biló nej povédati ocsi, ka gde je tak dugo bio.

III.

Dén je za dnévom mino i lüdjé szo sze szprávlali na rítera posztávlanye. Dvá partája biló. V prvom partáji szo lüdjé toga sztároga rítera, Domiter Jánosa znovics scséli za rítera, v drúgom partáji szo pa toga Veszelák Andrása scséli za rítera posztaviti. Vszákom partáji je lüsztvó tak guccalo, ka on bode ríter, steroga mí scsémo.

— Nász je vecs, mi vecs vótoma vküperprineszémó, kak pa nasi neprijátelje! — je te sztári Szlámar Peter vszeposzédi gucco. — Zagvüšno Veszelák András bode te nóvi ríter!

Eden vecsér je Szlámar Peter z szinom vrét v krcsmo odiso. Tan je vecs lüsztvó vküper prislo ino szo sze od rítera guccali. Te sztári Szlámar je tam toga Domiter Jánosa, ki szo zdaj ríter bili, pszüvo i jáko sinfo, nadale, ka je nej posteni i nikse právde ne razmi. Vu

vészi doszta csednejsi moski jesztejo, kak na príliko Veszelák András, on bi doszta csednejsi i pravicsen ríter bio. Na Veszeláka trbej vótóm dati.

Med nyimi, ki szo v krcsmi bili, je doszta lüdi bilo, ki szo znóvics Domitera scséli za rítera, tej szo csemerno poszlúsalí Szlámara gucc ino szo nyemi pravli, ka naj tüo bode, ár ete ríter nikse simfanye nej vrejden, on je dober i pravicsen cslovek. Szlámar je li duzse simfo i tak dugo gucco, kak szo ti lüdjé, ki szo pólek sztároga rítera bilí, szo sze szvaidili zs nyin ino ga bití zacsno. Na konci szo Szlámar Petra, nyegova sziná i nyegve prijátele dobro vküpzmlátíli ino z krcsme vözgoníli.

Gda szo vóni bili na cészti, je Szlámar nazáj szkricso.

— To delo nikákomi jáko britko bode.

Escse sze komaj vedrilo, rano gojčno szo lüdjé kricsali: ogen je, ogen je!

Szlámar Peter z zsenov vrét vö na okni glédo i je píto, gdé gori, ka gori?

— Ríterova hizsa gori! — szo nyemi lüdjé pravli.

Cejla vész je pri ríteri vküperprisla, vszáki je pomágo gasziti, szamo od Szlámara je niscse nej brániti prisó. Ali komaj szo znali kaj obrániti, ár velki veter píjo i ogen razneszo, tak ka za máli cajt sze

polójna vész vuzsgála. Szlámara stala i vu stali mára tüdi zgo-rejla.

Po tom neszrecsi je Szlámar betezsen gráto ino od szlaboszti sze doli légo.

Ali komaj lezsi eden máli csasz, na ednök nikák dveri odpró i eden zsandár notri-sztópo ino glaszno píto:

— Szlámar Peter domá jeszte?

— Eti szam.

Zsandár je naprej sztópo.

— Ka scséte odméne?

— Ka scsémo, ti bozsnyák?!

— je te ríter na nyega szkrí-cso. — Tí szi mojo hizso gori vuzsgo!

Te sztári Szlámar je vküper szpadno od ete recsí. Gori szo ga nazáj posztavíli.

— Nej isztina, goszpon ríter, na tó príszego tüdi doli denem.

— Tí szi bio, zakaj tajís?! Szvedocke szo tüdi eti. Cvérnyek András, szin, i vszi szószidje.

— Tak je, szo szvédocki pravíli, ár rávno sznócskar je v krcsmi gucso, gda szo ga zbili, ka ríter escse tüdi lehko szirmák cslovek gráta.

— Nej je isztina . . . nej isztina! — je te sztári Szlámar pravo.

— Mars naprej! — szo ríter zapovédali. — Zsente ga vu vózo! — szo zsandáram pravli.

* * *

Szvéti dén je bio. Szlámar Petra zsena i szin Jóskó szta pri sztoli szédéla i pred obödom Bogá molíla.

Zsenszki szo szkuze doli po lícaj tekle. Szin je nej píto, ka zakaj sze mati jócsejo. Dobro je znao, ka mati zdaj na ocso míszlijo, ki szo tom deli nikaj nej krívi i dönok vu vózi szidíjo. Nyemi je tüdi szrcé bolélo, ka szo ocsa nej med nyimi ali szvojo mater dönok etak tróstati zacсно:

— Ne jókajte sze moja lübléna mati! Pravica sze escse vö pokázse ino ocsa nazáj domó prído. Mí známo, ka szo ocsa níkomi nej hizso vuzsgáli! Vü-pajmo Bógi, Bóg nasz escse pomore i nas zsaloszt sze na veszélje obrné.

Mati szo od zsalosztí szamo telko Jóski odgovoríli:

— Bóg dáj, ka tvoje tróstanye i zselejnye sze naj kak nájprvlé szpuníjo!

Nóva sega.

— Kak je tó, ka ví, csi sze van stój poklóni, szi kolapos ne zemete doli, líki gori szi na glavó denete?

— Znáte szószid, zdaj je táksa

sega, ka moski brezi kolaposa odíjo, ino naj vídíjo, ka sze nyin nazájpoklonim, záto szi kolapos gori na glavó denem.

Vu szlejdnyom vöri.

Od ednoga várasa nej dalecs vu ednoj palacsi je edna mláda, 22 lejt sztara, dovica z szvojim mládim szinom, Floriánom zsi-vejla. Nej je nikan hodila, nego sze vszigdár domá drzsávala, ár gda je nyénoga mládoga mozsá pokopala, je zvejla, ka je cejli grünt odáni, ino nyoj szamo palacsa i okóli palacse pár plügov grünta osztalo, gde je ona z detetom zsalosztno zsi-vejla. Cejlo nyéno veszélnoszt je nyéni szin Florián bio, steroga, kak bogábojécsega gori hránila.

Kak je Florian zsé véksi zrászo, vérsztvo je prejkzéo ino on zacsno vértivati, ár tak je pravo Materi, ka oni szo sze zsé za doszta мүдili i trpéli, zdaj je zsé cajt tü, ka naj on zacsne delati ino mati szi naj szvoj trüd vöpcsinéjo i brezi miszeo zshivéjo.

Materi sze szrcé szmejálo, gda szo od szvojega sziná etak gucsati csüli ino szo szi misz-lili, ka kí etak misláva i szvojo mater tak postúje, on dober cslovek more bidti i dober vért bode zsnýega.

Z mérnim dúsom szo nyemi vértsztvo prejk dáli, naj próba, naj szi tao on tüdi vözeme z tóga zsmécsega zsítka.

Gda je Florian zsé szvoj gosz-pód bio, zaprva je jáko lepó

vértivo, szigdár sze je med dr-zsinóv drzsávo, tak ka je délo szeposzédi v nájvéksem rédi slo, Nyegova mati szo sze jáko veszelili, ár szo vidili, ka szo szvojega sziná nej zobsztom na dobro fcsíli.

Vecsér, gda je szin od doszta déle trüden domó priso, szo ga fszigdár pitali mati, csi je escse délo nej zadovolo, ár nyemi to velki trüd jeszte ino csi bi nej bógse bilo, ka bi oni ete velki miszeo zs nyegve gláve nazáj prejkzéli?

— Nej! moja lübléna mati! — je Florian odgovoro. — Ví szte sze zsé zadoszta мүдili, delo je vecs nej za vász; dokecs szan jasz mládi bio, szte sze doszta trüdili za méne ino té velki trüd vam jasz escse vu vasem zsítki, nazáj scsém plá-csati.

Maternoj szrci sze ete gucs jáko dopadno ino szo szi misz-lili vu szebi, ka csi de nyi Bóg potom k szebi zvaó, lehko mer-jéjo, ár vérsztvo v dobroj roki nihájo.

Florian je ednók vu váras mogo odíti, ár nikso delo méo tam odpraviti. Vu váراسi je z dosztimi táksími moskimi fkü-per priso, kí szo nyegvomi po-kojnómi ocsi dobri prijátelje bíli. Gda je szvojo delo odpravo, domó sze scséó nazáj pelati,

ali té prijateľje szo ga doli za gucsali, naj escse neide domó, escse cajt má sze domó pelati. Naj duzse tam osztáne ino naj malo v krcsmo ide zs nyimi i do sze malo gucsali, ka sze naj malo vőszpoznajo eden toga drűgoga.

Tak sze zgódilo. Ocsini priateľje, ki szo pri víni nyemi zsé tüdi pajdási grátali, szo ga narátali, ka sze naj kárta zsnyimi. Florian sze escse nigdár nej kárto, niti escse kárte za spilanye nej vido. Ali nej je vűpo ovaditi, ka sze on nevej kártati, ár szran ga biló, ka on nepozna kárto. Tecsz szo ga narátali, dokecs je on tüdi kárto vu róke zéo ino sze spilati zacsko zs nyimi.

Nej szo sze dugo spilali, ali Florian je szvoje pejneze za máli csasz fsze zaspilo. Escse nyemi telko pejnez nej osztalo, ka bi krcsmári szvoje víno vőplácsati znao. Nyegovi nóvi pajdási (zapelávci) szo nyemi pejneze na pőszedo dáli, ka je vőplácsati znao, ka je potroso. Gda sze je na kóla gori szeo, nyegovi prijateľje szo z etimi recsámi szlobód zéli od nyega:

— Tak sze vűpaj nazáj, ka dug za máli csasz vőzglűjas.

— Mszlim, ka me nedte dugo csakali — je Florian odgovoro.

Nyegova mati szo od sztrahote zse nej znali, ka ka sze z Floriánom zgodilo, ka tak dugo

domó ne pride. Na fsze szo mszllili, szamo na tó nej, ka sze nyuv szin v krcsmi kárta i ztemi moskimi, steri szo zsé pokojnoga mozsá na nikoj szpravili, pajdástvo zvézo ino póleg nyí nepríde domó.

Zsé je celo keszno vecsér biló, gda je Florian domó priso. Komaj je doli z kól sztópo, szo nyega mati zsé pítali:

— Gdé szí bio tak dugo moj lűbléni szin? Hvála Bógi, ka szí zsé domá!

— Telko dela szan vu vársi méo, ka szam nikak nej mogo prvlé domó pridti, escse szam fsze dönok nej odpraviti mogo, i na trétki dén nazáj morem idti — je Florian materi odgovoro.

Nej je vűpo Florian materi povédati, ka zakaj tak dugo vu vársi bio, ár je znao, ka csi pravico povej materi, té do sze oni jáko zsalosztíli. Mati szo nyemi vörvali ino Bógi hválo dáli, ka je szin szrecsko domó priso.

Florian sze pa etak mislávó: Na trétki dén mo sze nazáj vu váras pelo, moj dug tem prijátelom vőplácsam ino mo sze escse ednók kárto zs nyimi, moje pejneze, stere szam zdaj zaprva zaspilo, nazájgvinam; potom té vecs sze nemo kárto, ár dugo-dugo neprídem vu váras i neprídem z pajdásami fkűper vecs.

Na trétki dén sze Florian pá vu váras odpelo. Ti kártospilavci szo ga zsé zsmetno csakali. Ozdalécs szo veszélo krícsali nyemi:

— No, ka szi zsé szamo eti, dnesz bos zagvúsnó vecs szrecse méo pri kárti.

Florian je doli szkol szkocso ino szo fcsaszí notri v krcsmo odíslí, okóli sztóla doli szeli i kártati zacsnoli.

Zaprva je Florian szrecso meo, ár je szkoron fsze szvoje pejneze nazáj prispilo, stere je preminócse zgübo ino szi miszlo, ka de sze szamo tak dugo spilo, dokecs szaksi krajcer, stero je nyegvo biló, nazáj gvina. Ali nej sze tak zgódilo, kak je on vu szebi mislávo, ár potom nej szamo ete pejneze, stere denésnyi zadvecserá nazájprispilo, je zgübo, ali escse tiszte pejneze, stere je v bongolarisi z szebom prineszo, za krátki csasz tüdi zaspilo, tak ka je bugyiláris z csiszta prázen gráto.

Pá je vecsér grátalo ino sze Florian obdrúgim tüdi v kmici domó peló brezi ednoga krajcara.

Mati nyegova szo ga znóvics zsmetno csakali, ali miszlili szo, ka tü niksa drüga falinga more bidti, ár etaksega ipa szin zsé nikso delo nema vu váراسi odpraviti.

Okóli pónócsi sze je Flórian domó pripelo ino mati szo od nyega szamo telko pítali:

— Szi zsé pá telko dela meo odpraviti vu váراسi, ka szi vnócsi mogo domó príti?

— Tak je, mati moja — je Florian odgovoro. — Nej szan onoga vudné domá najso, szkin szan gucsafi stéo ino je zsé vecsér bilo, gda je domó priso. Ali szan izdak nej fsze odpraviti mogo, za pár dnévov pá nazáj morem vu váras odíti.

Mati szo nyemi nikaj nej odgovoríli, ali szrci nyuvoj je jáko zsmetno biló, ka nyuv szin negocsi pravico. Szpát szo odíslí, ali nej szo mogli zászpati, ár fszigdár szo na sziná miszlili, ka ka bode zs nyim, csi on szvojo vérsztvo tak lehke prevrzse ino cejle dnéve sze vu váراسi drzsi. Jáko szo zsalontszí bili i tezszo szo sze jókali, ka Florian, steri tak dober szin bio, zdaj na ednók lagoji posztó. Zsé sze vedrílo, gda szo od zsalosztí dönok zászpati.

Florian sze tüdi doli légo, on je tüdi nej szpati mogo, ár je na jütri dén miszlo, ka pá vu váras odidé ino de escse ednók szrecso próbo, ka pa csi szvoje pejneze nazáj prispila. Potom vecs té nede vu váras szó.

Na drügi dén gojdno szo zsé fszi gori bili. Florian je tüdi vő z hizse priso ino zájtrik stéo jészti. Ali mater szvojo je nindri nej vido, ino pító edno hlapico, ka gde szo nyegova mati, ka ji mindri nevídi. Té je zvédo, ka

szo mati tesko betezsni i v pószteli lezsijo.

Florian je notri k materi só ino ji pító :

— Lübléna moja mati, ka vam fali, ka vam boli?

— Jasz szan tezszo betezsna, fsze mi boli, ali szrcé nájbole, — szo mati na tühoma pravili Floriani. — Zobszton szan te fszigdár na dobro fcsíla. Zobszton je biló, ár tí szí zsé tídi z pravicsne póti doli sztópo i nenájdes nazáj na on pót, na sterom posteni lüdjé odijo.

Nej szo duzse mogli gucsati, ár od boleznosztí szo tak szlabi grátali, ka nyin pocsívati trbélo.

Florian je tak sztao pred posztelom, da bi ga doli popá-rili. Vido je, ka csi je gli nej pravico pravo materi, oni dönok dobro znájo, ka je on nej isztino gucsó, gda je pravo, ka je delo odprávlati odo vu váras. Nyemi je tídi szrcé bolélo, ka je ciganyíje gucsó materi. Nyegvo detecse lübéznoszt je zdaj krepkejse biló, kakpa pajdástvo vu váراسi ino vúszebi je zsé tak mislávo, ka vecs nede vu váras só i de pá posteno vértivo, naj szamo nyegova mati escse ednók zdravi bódejo.

Dokecs sze on etak mislávo, mati szo szvojo mács vküper póbrali ino szo dale gucsati próbali, ali na glász szo nej znali gucsati vecs. Florian sze nagnoti mogo i szvoj obráz celó blüzi k materni obrázi djao, ka

naj niti edno rejcs nezgübi, ka do nyemi mati gucsali. Mati szo nyemi celó na tühoma etak pravili :

— Dobro znam, ka je moja szlejdnya vóra zsé tí, záto dobro poszlúsaj moj szin ete recsí, stere szan do etoga mao tebi escse nej povejdala ino szí dobro v glávi obdrzsi. Vari sze od doszta pajdásov, ár tvojeqa pokojnoga ocsó szo tídi nyegovi pajdási na nikaj szpravili. Nase vérsztvo je doszta vékse biló, kak pa zdaj; ka tvoje ocsi okóli palacsa dalecs vídijo, tó je fsze nase biló, ali tvój ocsa je tídi ráj vu váras k nyegvomi pajdási hodo, kak pa bi pri vérsztvi domá osztó. Tan sze zsnými fszigdár kárto ino fsze vérsztvo zaspilo, komaj je telko osztalo, z stere szan te gori-zránóti mogla. Záto prvlé, kak bi moje ocsi navóke doli záprlá, je moje dúznoszt biló tó zsaloszt, stero je moje szlabo szrcé tezsilo, tebi povédati.

Komaj szo mati ete szlejdnye recsí vó na lampaj púsztíli, ocsi nyihove szo sze navóke doli záprle.

Florian je szvojo mater na trétki dén posteno pokopo ino je dugo na ono miszlo, ka szo nyemi vu szlejdnyom vóri pravli. Ne je vecs vu váras odo, nyegovi pajdási szo nyega zobszton csakali, nej je vecs kártat priso. Nego domá osztano ino fszeféle delo pri vérsztvi odprávló i najpostenejsi vért gráto.

Glavo-teranye.

Dvoje pítanye bodo eti gori-
posztávleni, naj szi vszáki glavó
tere, dokecs vő ne zbródi.

Prvo pítanye:

— Edna zsenzka na sze-
nye ide i edno gósz ino v ed-
noj kosari kukorco neszé, za
nyóv pa nyéna hízsna lszica
bezsí. Na ednók szamo k ed-
nomi potoki príde, po sterom
je szamo eden celo vószki moszt
(edno brvo) prejk djáno biló;
na etom brvi je lszica nikak
nej stejla prejk idti. Zsenzka
je pa nej mogla vsze (gosz,
kukurco i lszico) na ednók
prejkodneszti. Ka de zdaj csi-
níla? Lszico je nej vüpala z
goszon vrét na etom kraji ni-
háti, ár hízsna lszica je tüdi
rávno taksa, kak pa divja: csi
száma osztáne pri goszi, té jo
li pojej. Ali gósz tüdi ne vüpa
z kukurcov tecsasz tam nihati,
dokecs lszico prejkodneszé, ár
gosz pa kukurco pojej. Prejk
potoka na brvi je pa szamo
ednoféle mogócse prejkodneszti.
Kak de szi eta zsenzka dönok
pomágati znála?

Drügo pítanye:

Eden pojbits i edna deklícska
— brat i szesztra — szta sze

na cészti spancejrala. Pred nyi-
ma pride eden cslovek ino ji
etak píta:

— Kelko vasz decé vszekü-
per jeszte?

Pojbits etak odgovóri:

— Rávno telko brata man,
kak szesztre.

Deklícska je pa tak odgovo-
ríla:

— Dvakrat telko brata man,
kak pa szesztre.

Kelko je decé vszeküper biló;
kelko pojbov ino kelko dekeo?

*

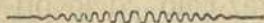
Ka szi naj glavó dönok dugo
ne terejte, odgovorímo vam na
te dvoje pítanye.

Na prvo pítanye:

Zsenzka odprvim gósz prejk-
odneszé. (Lszica i kukurca na
etom kraji osztáne.) Nazáj je
odisla po kukurco, potom gosz
nazáj odneszé ino je lszico
prejk odneszla k kukurci. Po-
tom je z práznimi rokámi na-
záj prísła po gosz, stero je ob-
drügim mogla prejk odneszti.

Na drügo pítanye:

Stiri pojbov i trí dekeo.

Vérsztvinszko oprávlanye.

V januári:

Na zemlo stero orati scsémo, gnój vózimo i raztroszimo. Csi je zemla nej globoko zmrznyena, té lejko orjémo. Trávnike i ograde z papéлом poszipamo. V szlabom vrejmeni moremo paziti, ka na szejátvi voda ne posztáne, záto brázde, gde voda dolitecsé, popravimo.

V goracseki gnojimo, csi mraz dopüsztí, okápajmo i zemlo obrácsajmo.

Szádno drevje ókoli gnojiti trbej, gószance doli berimo cepike szprávlajmo i do szprotlejtnja v szúhí pejszek denimo.

V goricaj tüdi lejko gnojimo i csi nam koleke falíjo, té szí moremo nóve notriszpraviti, ospicsiti trbej i spic v ognji trdoga naprávimo ali v karbolineum namocsimo, naj ne szprnejo.

Pri vózni máhri na poláganye pazimo. V zími z máhrov ne delamo vönej, záto ménje trbej polagati z obrokom, ali na tó moremo szkrb meti, naj máhra hitvána ne gráta. Vzími je tüdi potrejbno máhro száki dén malo vögnati.

Rój v trdom mrazi dolipokrijmo i szlabe z médom ali z cukrom hrániti trbej.

V táksem vrejmeni, gda ne moremo nikaj vöni delati, vérsztvinszki skér szí poprávlajmo.

Vszáko potrejto i falincsko skér sze v zími more popraviti. Steri té poprávla skér, gda nyemi zsé potrejbno naprejzéti, on je nej dober vért. Vszáki rédni vért eto delo v zími odprávi.

V februári:

Tam, gdé je jeszénszko oránye zaosztalo, zdaj moremo odpraviti, csi nam vrejmen dopüsztí. Gde szúha i peszecsna zemla jeszte, tam sze szprotlejtno zsito lejko poszeja na konci etoga mejszeca. Na ogradi moremo krtne küpe tápopraviti i lepo zcsisztiti trbej.

V goracseki moremo zemlo k szejanyi szprávlati, grüde sze z motikov na dróvna vküperasztucséjo.

Z szádni drejv moremo gószance dolibrati ino csi je potrejbno, prtí konci etoga mejszeca, drévje moremo rejtkiti i v drúgo meszto szaditi.

V goricaj moremo gnojenyé i zemloobrácsanye odpraviti. Gdé szo nóvi trszí poszajeni, tam koleke notri posztavimo.

Vóznoj máhri zacsnimo vecs polagati, ka gda sze szprotlejtno delo zacsné, naj dobro vövídijo i zadoszta mocsni bo-dejo. Kókos etaksoga ipa, csi v toplom meszti drzsimo, nam zsé jajce zneszé.

Rój v csisztom vrejmeni vőpűsztimo, naj sze zcsisztijo. Szlabom róji pa dűzse dvoriti trbej.

Porcio na prvoga frtála léta do február 15-toga notri moremo plácsati.

V márciusi:

Szprotolejtno szilje poszejamo; jeszénszko szejátev povlácsimo. Ovesz z graokov poszejati trbej. Detelco nam tüdi zdaj potrejbno poszejati, csi rano scsémo zsnýe polágati.

V goracseki moremo zemlo, stero szmo v zími gorszkópali, z grablami tápoprávlati, ár csi je zemla sze bole dróvna, té ednök telko pripóvamo. Zelenyá szemen poszejamo.

Z szádni drejv moremo gószancsne gnejzde doli pobrati, drévje zcsisztimo i vcepiti moremo.

V goricaj sze gnojenyé i zemla obrácsanye zagvűsno odpraviti more. Trsze, steri korenyé májo, vőposzádimo Amerikánszke trsze vcepimo.

Vóznój mári vecs polágajmo, ka naj k szprotolejtni deli zadosztá mócs vkűpszprávijo. Kókós, stera kvócse, naszádimo.

Rój moremo v csisztom lejpom vrejmeni poglednoti, csi kós vrédi jeszte ino vőzcsisztiti trbej. Duzse je potrejbno dvoriti i denimo malo psenicsne mele tüdi notri.

V áprilisi:

Za kukurco ali za répo moremo gnój vővozíti, csi szmo do etoga mao tó nej odpravili; csi szmo zemlo v jeszéní ali v zími pognojili i gorizoráli, té oránye povlácsiti moremo. Répo poszejamo, krumpise poszádimo. Krumpise, stere poszadíti scsémo, na lűfti nihájmo eden pár dnévov, naj szűhi vu zemlo prídejo.

V goracseki zelenyá szemen poszejamo. Ráni krumpise poszádimo.

Z szádni drevja gószancsne gnejzde doli poberimo tak, ka eto delo szplój odpraviti trbej. Drévje moremo z csisztiti.

V goricaj rézati trbej, cepike je tüdi dobro szaditi.

Pri máhri moremo paziti, ka csi vő na pole zacsnemo goniti, naj sze z tóga kvár ne zgodi. Prvlé, kak vőzsenémo, zeléno nyin trbej dati. Csi szo trávnicki escse nej celó szűhi, nej je dobro vő na póle goniti.

Róji je dobro tekócsi méd polagati i z szlaméne kóse v kaptáre prejk denimo.

V májusi:

Cukerno repno szemen moremo poszejati, tak tüdi kukurco, pa len. Zsé lejko zsito za poláganye koszímó. Eto sztrnyistye gorzorémo ino tákse szemen poszejamo, stero okápati trbej. Detelco zsé tüdi lejko koszítí

zacsneho i za zeléno poláganye nüticamo. Ali paziti moremo na tó, naj máhri ne skódi, malo trbej nyin vrzsti. Gde krumpiske zadoszta lejpi szójo, tam zse okápati zacsni.

V goracseki tikveni i ogrcsni szemem poszejajmo. Vszeféle póvanye polevajmo, trávo vőberimo i okápajmo. Vszigdár vecsér trbej polejvati, gda szunce zse zájda.

Na szádnoj drejvi moremo gószance vsze vküppobrati i zapraviti.

V goricaj sze okápanye, vézanye i próti peronoszpori sprickanye odprávla.

Pri máhri zdaj, gda zeléno polágamo, jáko paziti moremo, nájbole v prvom kédni; nájbógse je, csi odprvim to zeléno trávo ali detelco z szenom vküperzmejsamo i tak polágamo. Potom csi zse szamo zeléno poláganye dámo máhri, je zse nej tak nevarno, ár nede skódi.

Na rój pazimo, stero szlabe szójo, moremo od te mocsnejse 1 ali 2 rámo notri v kaptár djáti.

Porcio na drúgoga fritála léta moremo do etoga mejszeca 15-toga notri plácsati.

V júniusi:

Na ono póvanye, stero je okápati potrejbno, moremo okápati i pazimo na tó, ka zemla naj vszigdár naráj bode i trávo

tüdi i zcsiszta vőpoberimo. Zasztányeno zemlo zdaj pognojiti i gorizorati trbej. Gde szmo ovesz z graokov pokoszili, v ono meszto prszo poszejajmo. Ograde i trávnicke moremo pokosziti i szeno v etom mejszeci pod sztrejo szpraviti. Vsze vérsztvinszke skéri szí vküpszpravimo, ár prti szlejdnyega etoga mejszeca sze zsetva zse tüdi zacsne.

V goracseki polevajmo i trávo vőberimo. Zimszko zeljino (kapüsztá) flanco moremo poszaditi. Csi je potrejbno, té okápajmo, naj zemla vszigdár naráj bode.

Na csrésnyove drévje posztrasile zdevajmo, ka naj fticsi ne odijo tá. Csrvíve jáboka i szlive, stero szo doli zpokápale, moremo goripobrati ino szvinyam dati. Csi szúhcsa jeszte, té moremo zemlo okóli drévja dobro polejáti.

V goricaj okápajmo, vézsimo i csi szo zacvele, ob drúgim sprickajmo.

Pri máhri, gda napájamo, moremo paziti: csi je nyim vrocse, te nesz mimo napájati, ali pa jáko malo vodé dati. V ednom dnévi moremo vecskrát vodó ponűjati, ali na ednók szamo naj malo pijéjo.

Na rój paziti moremo, ka naj püscsanye ne zamúdimo. V dezsgyevnom vrejmeni rój dvoiriti trbej.

V július:

Zsétva je tü. Zsita, psenica, jecsmen i ovesz moremo vsze doli pokosziti v tom mejszeci, potom pá vözmlátiti. Sztrnyistye gori zorémo, ali nej globoko, povlácsimo i prszo poszejamo. Csi za krátki cajt dezsgy bode i je zemla dobra ino vu szebi zadoszta mócsi má, té do jészena ob drügim obródi. Zasztányeno zemlo (sztrnyiscse) tüdi orati zacsnemo.

V goricseki lük vöpoberimo, mészto lüka zimszki retek poszejamo. Póvanye okápajmo i z zelja gószance doli berimo i zapravimo.

Szád, stero je ozorjeno, moremo z drejva dolipobratí.

V goricaj ob trétkim okápamo, csisztimo i vézsemo.

Vóznoj máhri doszta moremo polágati, ár vsza déla, stero na nyi csáka, brezi toga, ka bi hitvána grátala, odpraviti znájo. Vózna máhra, csi sze glih paszé, v stali dőnok vecs poláganye more dobiti, kak pa ova máhra, stera ne vozi.

Roji, csi je szühcsa, té jeszti i piti trbej dati, ka naj ne krádnejo méd.

V augusztusi:

Sztrnyistye moremo gori orati, répo okápati, len namocsimo, otavo koszimo. Repco za szemmen poszejamo, tak tüdi zsito, stero k szprotolejtji za poláganye

nücamo. Szilje, csi szmo escse nej vö zmlátiti, tó tüdi odpraviti trbej.

V goracseki polevajmo, zimszke saláte szemmen poszejamo, mak doli poberémo, ráne krumpiske vözkopamo.

Szád, stero sze ozorilo, doli poberémo. Ne troszimo drejvo, liki z rokámi berimo szád, csi duzse scsémo drzsati. Csi szo drévje jáko pune, té vejke moremo podlozsi i zrejli szád dolipoberimo zs nyí.

V goricaj trsze próti peronoszporo ob trétkim sprickajmo. Ob trétkim okápamo i vézsemo. Csi szo lisztje na goszti, té nisterne dolipoberimo, ár grózje sze prvlé ozoríjo. Trávo tüdi zcsiszta moremo vöpobrati.

Pri vóznoj máhri moremo na ono pazíti, ka csi je nyin vrocse, doszta mrzle vodé naj ne pijé. Gda mlátimo, kónyan ne dájmo doszta ovsza, ár z lehka kóliko dobíjo. Vóznoj máhri, stera vszáki dén neprezsena jeszta, dobro poláganye moremo dati, ár sze nacsí jáko doli zmantrá.

Pri róji sze na zimo szprávlamo.

Porcio na trétjega frtála leta do augusztus 15-toga moremo notriplácsati.

V szeptemberi:

V etom mejszeci zsé zsito szejamo, prázno zemlo vsze gorizorémo; prszo i hajdino

koszímó, kukurco teremó, krum-pise vőkopamó. Csi scsémó, ka v szprotolejtji naj rano zeléno poláganye dobímó, té moremo zsito i zsito z graskov posze-jati. Csi szmó ótavo v premi-nócssem mejszeci nej pokosziti mogli, prvo delo je v etom mej-szeci tó odpraviti i pod sztreho djáti.

V goracseki ozorjeno póva-nye vőpoberimó.

Zrejli szád moremo dolipo-brati ino, odati ali na zimo szránóti.

V goricaj zrejle grózje tūdi doli poberimó ino szí na haszek obrnimó.

Máhri je v stali zsé tūdi pot-rejbnó polágati, ár na poli zsé ne nájde telko, ka bi sze na-jejla.

Rój moremo poglednoti, csi do szprotolejtja zadoszta hráno májó; gde nega zadoszta medū, tan moremo cuj djáti, v sterom kaptári je pa vecs, kak je pot-rejbnó, z tiszte vőzememó. 10 kíl sze more za edno familijo racsúnati.

V októberi:

Psenico poszejamó, cukerno répo i za poláganye répo mo-remo z zemlé vő pobrati. Za szprotolejtnó szejanye globoko trbej orati.

V goracseki trbej vsze, ka szmó tan póvali, vő pobrati. V goracseki je gnojiti i kopati potrebno. Skér szí na prísesztno

létó szránimó, ár csi nam pá potrebno bode, szí naj naprej-zéti známó.

Szádne drévje okóli pogno-jimó. Mláde drévje z szlámov okóli zaszúkamó. Gde v szpro-tolejtji szaditi scsémó, tam mo-remo zemlo vőzkopati i grabo napraviti.

V goricaj grózje doli pobe-rémó i v présó znoszimó.

Máhri, csi szmó zeléno zsé zpolágali, moremo krmo dávati, ob prvím malo i szlédkar zsé vecs dájmó. Sztáre jünce ino tákse krave, stere nam zsé ha-szek ne csiníjo, moremo dobro vőzkrmíti i odati.

Pri rójszki kaptári (kós) mo-remo lüknyo szplój na málo napraviti, ka naj szamo edna zná vő pa notri hoditi.

V novemberi:

Csi je dobro vrejmen, té je-szénszko globoko oránye odpra-vimó, ár nam v szprotolejtji té szamo dobro povlácsiti trbej i szemen hitro poszejati známó. Zátó je dobro oránye zdaj fcsi-niti, ár csi v szprotolejtji nede dobro vrejmen, nej nam trbej na tó szkrbiti, ka gda mó oráli, liki té szamo szemen trbej v zemlo szpraviti. Ograde i trávn-icke moremo paprávlati i csísz-títi.

V goracseki gnojiti i zemlő obrácsati moremo.

Z szádni drejv moremo szühe vejke doli zrézati, sztéble z

dróta kefov pocsíszítiti i notri pobejliti. Breszkvine drévje z szlámov poviti trbej.

V goricaj pokrívajmo i gdé szaditi scsémo, tam zemlo obrá-csajmo.

Pri máhri moremo szkrbiti, ka sze stala naj vszáki dén malo vözlüfta i máhra krátiki csasz vöni na lüfti bode. Zdaj, ka szmo jeszénszko delo odpravili, vóznoj máhri lejko malo menye polágamo.

Rójszki kaptáre vözcsisztimo i próti mrazi dolipokrijemo.

Porcio na strtoga frtála léta do november 15-toga moremo notri plácsati.

Eti szmo na kráci vsza ono delo doliszpízszali, ka eden poréden vért v száksem mejszeci odpraviti more. Zvün ete oprávlanye escse vecs trbej fcsiniti ino ki szvoje vérsztvo v rédi scsé meti, on szí v lagvom vrejmeni, gda vöni nemore nikaj delati, pri hizsi vszigdár nikse délo nájde (skér poprávla) ino szí szvoj szlobodni cajt na haszek obrné.

V decemberi:

Csi je zemla zmrznyena, je nájbögse, csi gnój vövozimo. Ograd je tüdi dobro gnojiti.

V goracseki gnojiti, kopati i zemlo obrácsati trbej, csi nam vrejmem dopüsztí.

V gorice gnoj noszimo, gde szaditi scsémo, tan zemló obrá-csajmo.

Máhri moremo povóli polá-gati. Stalo vszáki dén vözlüftati i máhro malo vö z stale goniti trbej.

Rój more mér meti i na vró-csem meszti bidti.

Szpati nikak nemoremo, csi nasz bolecsíne mantrájo, csi vu velkom razcseme-raztom csütníci trpímo, csi sztári betegi znovics boleti zacsejno ino poprejk csi szmo betezsni. Na etakse hípe miszlimo, gda na híresni Fellerov bolezenftisávajócsi csütнице krepkócsi „Elsa-fluid“ szpominémo. Eto szpoznano hizsno vrásztvo pri vnógeféle betegi jáko dober nászled má, csütнице pomiri ino tó zselejno szpanyé prineszé. Vecs kak sztójezér zahválni píszmi i porácsanye vnozszina doktorov szpvedocsijo velko vrejdnoszt ete dobre hízsne vrásztve. 6 dúpliskí alí 2 razlócsniva glazsa kama kóli posle te „Elsa“-és „Hega“-készítmények magyarországi szétküldöhelye 120. sz. Muzeum gyógyasztár, Budapest, 41. postahivatal, fiókbérlő. Eti sze tüdi lejko zrendelüjeje te méno csrejevse-nécse rebarbara „Elsapilule.“ Náj bögsega dihéka csrejevse-nécse vrásztvo, zagvüsen i neskodlivi nászled má, záto szo prvoszti vrejдне vszej drügi zgotávlany, stere szamo csrejva drázsgijo. Obadvoje hizsno vrásztvo je porácsano domá drzsati. Kak doszta jeszte oni, stere kürecse ók bolezén mantrá, í kelko jeszte táksi, ki etagsoga ipa k nózsi szégnejo, stero zse doszta meszti velko nevólo szpravilo. Etaksi cstenyarje szí lezsej í hitrej pomórejo, csi Fellerov kürecsi ók zaprávlajócsi flajster zrendelüjeje.

Szmejsnica.

Nevóla.

- Zakaj sze jócses Pistek?
 — Jáj! Cuker szan pozsró.
 — Za tóga volo ti nej trbej jókati.
 — Kaj bi nej. Vej szan escse nikaj nej céco.

Szreca vu neszrecsi.

Ednomi solári, steri sze jáko lagvo fcsio, je pri edni zidanyi eden cigeo na rokó szpadno ino sze nyemi csanta vu róki rozpócsila. Gda szo ga v spitao prineszli, etak je vracsitela pito:

- Goszpon vracsitel, pro-szim, csi sze mi róka ozdrávi, znao mo té píszati?
 — Ka bi nej! — szo ga vracsitel potrostali.
 — Jeszti tüdi?
 — Kak pa.
 — Piti tüdi
 — Tüdi.
 — Igrati tüdi?
 — To bos tüdi znao, csi sze ozdrávis.
 — No, tó velka szreca bode, — sze je solár veszelio, — ár szan do etoga mao escse nej znao igradi.

Szentgotthárdi Takarékpénztár mint Részvénytársaság (Szentgotthárdszka sparavna gasza kak tálevnike drüstvo) v Szentgotthárdi

— M. kir. állami jegyintézet-a szentgotthárdszko zavüpvavno meszto. —
 Gorisztoji 50 lejt mao.

Vzeme notridejvanye na sparavni i tekócsi racsun.

Odprávla vekszline i térjanye.

Dá na interes i na ráte doliplacstüvanye na pószedo.

Notriminí po nájbógsem cejni dolláre, dináre i drüge zvünszke országe pejneze, amerikánszke sparavne notridejvajócese knige i amerikánszke vrejdnosztpapére.

Küpi i odá znotrejsnye i zvünszke országe vrejdnosztpapére.

Za notripobéranye prejkzeme csekke i utalványe.

Odposilanye odprávla vu stero koli européno i amerikánszko bankno meszto.

Porácsanye.

Na ednom obödi je vertinya zaságano na pamet zéla, ka trnászet ji pri sztóli szedi. Hitro je právila:

— Eti nikaj csiniti trbej, ár trnászet nász pri sztoli jeszte.

Na to eden szószid gori sztáne ino vertinyo etak trosta:

— Naj sze nikaj ne bojíjo goszpá szószida, vej mo jasz mészta *dvá* csloveka jó.

Pred bírívom.

Bírov: Vi szte vase mi szószidi glavó notri vdarili?

Tószeni: Nej szan, proszim goszpon bíróva, jasz glavó notri-vdaro, liki moj szószid je tak náglo kmeni szkocso, ka sze nyemi gláva od mojga vdárca notrivdárila.

Naprej je znála.

Mos: Lübléna moja zsená, csi bi vecsér pólek doszta déle nej mogo domó priti, té ti edno píszmo poslen.

Zséna: Nej je potrejbno píszati, moj szin. Zsé szan pres-tejla tvojo píszmo, ár szan malo prvlé vu tvojem zsebki najsla.

Cseden solár.

Vucsitel szo ednoga solára pítali, ka ka sze fcseraj fcsio, naj nyin lepo gorpovej.

Te solár je gorisztano, ali

edno rejcs je nej odgovoro vucsiteli.

Vucsitel szo ga pa li duzse pítali, znankar sze dönok oglá-szi. Ali solár sze li nej stéo oglásziti.

Vucsitel szo sze eden csasz mis-láváli ino tomi solári etak pravili:

— Na, dobro je, bojdi tí vucsitel ino bom jasz solár, pitaj od méne, jasz ti odgovor dam, ali csi me tákse kaj pitati znás, na stero ti nemo znao odgovor dati, té jasz tebi edno koróno dam.

Te solár sze tüdi eden krátki csasz misláva, na ednök szamo etak píta Vucsitela:

— Kákxi rázlocsek je med menom i med Vilmos excaszara szinü?

Vucsitel szo sze misláváli na etom pítanyi, ali nikak szo nej znali odgovor dati. Potom szo pravíli tomi solári, naj nyim povej, ka kákxi razlózsek je med nyima.

Na to je solár etak pravo:

— Vilmos excaszara szin es-cse zná koróno dobiti vu zsitki na glavó, ali to je zagvüsno, ka jasz od goszpon vucsitela nedobim koróno.

Tó je tüdi isztina.

Gyürek: Gyürek, povej meni edno zobsztonszo delo!

Gyürek: Raufankéarovo delo,

Vucsitel: Ka gúcsís ti? Kak tí tó miszlis?

Gyürek: Onogazemi, on tam tüdi skráble, gde ne szrbí!

Na vsze jeszte vrásztvo.

— Eszi glédajte, goszpon májszter, komaj szí znam na právo nogó ete cipele goriobüti, tak szo vószke.

— O, proszim, ete cipele sze na ednök povéksajo, naj szamo szüho vrejmem bode.

— Na lejvo nogó szo mi pa ete cipele jáko sürke.

— Ne bójte sze nikaj, vcsa-szi sze vam vküperpotégnejo, naj szamo malo dezsgyevno vrejmen bode.

Vu varaskoj sóli.

Vucsitel: No, Jancsek, povej meni, stero hízsno sztvár nam sunko dá?

Jancsek: Sunko? . . . sze misláva . . . sunko nam *meszár* dá.

Vu kracsmi.

Prvi pivec: Proszim, naj mi povejo, ka sto ete goszpód szója, steri tam pri drügom sztoli szidijo?

Drügi pivec: Zagvüisno je tó te kracsmár.

Prvi pivec: Z kój mészlijo tó?

Drügi pivec: Ár nigdár ne vídim jeszti eti vu kracsmi.

Ocsin szin.

Vucsitel: No, Pistek, povej tí meni, kelko je 18 pa 4?

Pistek: Tó je fucs!

Dvoje razmejnye:

János vért szo edno jáko lejvo szvinyo méli za odajo. Ednök je vecs küpcov tá prislo v dvor. Jánosa vértá szin notri vu hizso bezsí ino právi:

— Moj ocsa, hodite vő, ár viditi scséje tó — *velko szvinyo*.

Gizdávoszt.

Biróv: Nepomuk János kocsisa na pétdeszét korón oszodim, ár szte mocsno tirali.

Nepomuk János brezi edne rejcsi pétdeszét korón dojplácsa, vőbezsi i szvojemi kónyi sinyek obino i od veszeljá jokajócsi právi:

— Hej moj sztári Pajdás, etakse *csészt* je nász escse nej dójzló.

Tak je tó!

Tühinec: Csiden szin szí tí, moj szin?

Pojbics: Ne vejm.

Tühinec: Tí nevejs, ka kak sze tvój ócsa zovéjo?

Pojbics: Nej.

Tühinec: No csüjjes, tó je dönok velka szramota!

Pojbics: Ali csi pa moja mati tüdi nevejo!

Tühinec: Tak je tó?!

Tó je tüdi mestrija.

Vucsitel (k ednومي nóvomi solári, steri zdaj od prvím v sólo práso): Ka ocsa za mestrije májo?

Solár: Moj ocsa szo zse mrlí.

Vucsitel: Ka szo pred onim bilí?

Solár: Zsívi!

Vu sóli:

Vucsitel: Moja déca, póznate ví tiszto hizso, stera je vszákomi odprejta, sztáromi i mládomi, veszélomi i zsalosztnomi, szíromáki i bogátomi, moski i zsenszki? Poiscsite eto hizso gori kak nájvecskrát, ár kí od tisztec vőpríde, tróst i vüpavnoszt pri neszé.

— No, kak sze tiszta hizsa zové Divják Sandor?

Divják Sandor, toga sujsztra szin, glaszno kricsí:

— *Krcsma*, goszpon vucsitel!

Po szoldacski:

Kapitán (k kompániji, stera k maséranyi krédi sztoj): Vszáki eti jeszte?

Káplar: Goszpon kapitáni ponízno möldivam, szamo Cserni cigan fali.

Kapitán: Gde pa jeszte on?

Káplar: V spítáli méra.

Kapitán (csemerno): Kak on szmej zdaj mérati? Idite tá,

pa nyemi povejte, ka sze naj pascsi, potom naj vcsaszi za nami pride!

Dobro pozna szebé.

Mécika: Lüblénamati, szlobodno mi z rétesa eden falat zéti?

Mati: Dnesz ne dobís.

Mécika: Gda pa té dobim?

Mati: Szamo té, gda vrla bodos.

Mécika: *Tecsz* tak trdo bode, ka nede mogócse pojeszti.

Pri viziteranyi:

Na zseleznici sze med drügimi eden páver tüdi pelo, ki je z szebom edno sunko neszo. Gda financ notri priso vizitej-rati, te páver je tó sunko pod szébe szráno. Eden drügi, steri póleg nyega szédo, je tó na pamet zéo, ino tomi financi, kí je zse prti dveraj só, právi:

— Goszpon financ, ete cslovek na sunki szedi.

Te financ je miszlo, ka spajsz scséjo zs nyin napraviti, csemerno nazáj odgovorí:

— Tiszto sunko szí naj on szan pojej.

Vszáka bolecsína na sterom stécs táli tejsa sze odsztávi, csi na boleznom meszti krvidenye naprejpomoremo i csütínice, stere bolecsína vküpvézsejo, pomirimo. Obadvóje pomoremo, csi ztim od vnógi vracitelom porácsaním Fellerovom „Elsa-fluidom“ notri-namázsemo, stero dobro dene i bolezni ftisáva. Tak imanüvane maszeranye rávno tak, kak z Fellerovom Elsafluidom na lehci notrinamázsénye i dolizapránye pri bolezni kot-rigaj celo dobro csütejnye prineszé. Med ribanyatal, fiókbérlő. Porácsano je tüdi posz-lati dati te mérho csrejvzenécse Fellerové rebarbara „Elsapilule.“ Obadvoje jáko dobro hizsno vrásztvo domá edno málo apoteko vöszlúzsijo, stere bi níti pri ednoj hizsi nej faliti szméle. Onomi, ki znájo, ka edno kürecese okó kak pobritkíti zná cslovecsi zsíték, porácsamo te Fellerov turista-flajstrom.

Blizsánya orszacska szenya i proscsejnya.

- Alsóendva (Lendava), jan. 25., v szred opozitni csetrtek, po riszálajna drúgi pondelek, jul. 28., aug. 28., okt. 28., pred Bozsicsom v csetrtek.
- Bagonya (Bogojina), máj. 19. szept. 4.
- Battyánd (Püconci), máj. 28., jul. 10., szept. 10., nov. 10.
- Battyánfalva (Rakicsan), márc. 26., pred riszálmi v tork, jul. 2., aug. 16., okt. 8.
- Bellatincz (Beltingi), jan. 20., febr. 24., ápr. 25., jun. 27., jul. 15., nov. 5.
- Csákány febr. 25. máj. 2. jun. 8. aug. 6. szept. 8., 29., nov. 25.
- Csáktornya (Csakovci), febr. 3., na velki pondejlek, jun. 30., aug. 3., okt. 13., nov. 25.
- Csendlak (Tisina), február 25., jun. 5., szept. 9.
- Cserencsóc (Cserenesovci), na dén Szv. Krizsa.
- Csesztreg, jan. 19., máj. 16., aug. 25., okt. 31.
- Deklezsin (Doklezsojve), jun. 18., aug. 21.
- Dobra (Neuhau), na prvi pondelek po Szvs Stevan králi ino po Vszejs.zvétcaj.
- Dobronak (Dobronik), po tejlom v pondelek, jul. 25.
- Dráva-Vásárhely (Nedelisce), márc. 10. jun. 15. po Angelszkaj nedeli v pond., dec. 13.
- Felsőendva (Grád), márc. 28., jun. 20., aug. 16., szept. 29., nov. 30.
- Felsőszőlnök (Zgornji Szanik), jan. 1., máj. 1., jun. 1.
- Gyanafalva (Jennersdorf, Zsenávcí), febr. 14., máj. 12., aug. 23., nov. 25.
- Hidegkut (Cankuva), po Cvetnoj i Szv. Trojsztva-nedeli v pondelek, na dén Ruperta v szeptemberi, nov. 11.
- Krapina, márc. 19. máj. 5. i 16., jun. 27., jul. 16., aug. 13., szept. 10. i 29. nov. 11. dec. 6.
- Légrád, na Gregor pápa dén, na Bartholomeusovo, aug. 24., na dén Lucije.
- Ljubescica, jan. 17., febr. 27., na Józsefovo, po Vüzmi v tork, po Riszálaj na 5. dén,
- Hodos, márc. 10., jul. 5., aug. 19., okt. 4.
- Kottor (Kottoriba), márc. 9., jun. 27., szept. 30., nov. 30 po máj. 3-em v nedelo, po szept. 15-om v nedelo.
- Körmend (Kermedin), febr. 2. márc. 12. ápr. 5. máj. 10. jun. 24. jul. 20. aug. 24. szept. 21. okt. 18., nov. 11., dec. 13.
- Kőszeg (Güns) na dén pred Cvet, nedelov, na dén pred riszálmi pred Jakobovom, po Egidiusa. dnévi, pred Orsolov, i v pond. po 3. Advenszkaj nedeli.
- Kuzma, na dén Vnéboidenya G. Letenye (Letina), febr. 24., jun. 2., julius 29., aug. 25., okt. 6.
- Lenti (Lentiba), febr. 22., apr. 10., dec. 6.
- Mártonhely (Martyánczi), máj. 6., aug. 6. nov. 11.
- Mura-Szerdahely (Szerdiscse), máj. 1. jun. 2. aug. 19. okt. 26.
- Muraszombat (Szobota), pred Fasenkem v tork, dvá tjedna pred Vüzemszkim pond., na on pondelek, za eden mejszec po Vüzemszkom pond., jun. 24., aug. 24., okt. 15., dec. 6.
- Nagy-Dolinec (Velki-Dolinci), jun. 16., dec. 6.
- Nagykanizsa, febr. 2., pred Vüzmom, pred Riszálmi, pred aug. 15., pred. okt. 15., pred dec. 8. eden tjedan vszáki dén.
- Németujvár (Güssing), po dnévi Szvecsnice, na velki pondel., po dnévi Tejlavoga, aug. 2., szept. 1., okt. 30., dec. 6.
- Óri-Szent-Péter, február 28., márc. 21., máj. 18., jun. 20., aug. 1., nov. 4.
- Pálmafa (Púzovci), na dén Margejte.
- Perlak, na Fasenk, po Riszálaj na dén Szprne-Marije, jul. 15., aug. 6. i 24., szept. 21., nov. 30.
- Ludbreg, ápr. 30., jul. 16., szept. 8., dec. 21.
- Toplice (póleg Varasdina), pred Matyasovim ino pred Józsefovim v pondelek, máj. 1. ino 15., v pondelek pred
- laj v tork, po Jakobovom v tork, na Mihalovo.
- Péterhegy (Gornyi Petróvci) jun. 4., julius 4., szept. 8., okt. 28.
- Rábász-márton, po Vüzmi na drúgi pond., aug. 10. nov. 28.
- Rác-Kanizsa (Raszkr), po Vüzmi v szrejdo, máj. 13., jun. 24. aug. 10.
- Strido (Strigova), márc. 19., jul. 22., szeptember 30., dec. 4.
- Szt-Benedek, v pondelek pred Fasenkem, v pondejlek po posztni Kvatraj, na velki pondejlek, v pondejlek po jeszénszki Kvatraj, v pondejlek pred Bozsicsom.
- Szentgotthárd na vszáki pond., márc., jun., szept. i dec. po kvatr. pond., velki csetrtek, máj. 1., jul. 22., okt. 18.
- Szent-Györgyvölgye, febr. 19., április 12., június 8., aug. 10.
- Szent-Ilona (Szv. Jeléna), máj. 22., szept. 22.
- Szent-Sebestyén (Szv. Sebescsán), na dén Szebescsána, na prvo nedelo po Vüzmi.
- Szombathely, pred fasenszkim torkom, pred Jürjavim, pred Tejlavom, pred Málav-mesov, pred Andrásomov vszáki tork i v szrejdo.
- Tótlak, (Szelo), v nedelo po Sznopnoj Mariji v nedelo po Miklosomov.
- Turnischa (Törniscse), csarnoga tjedna v csetrtek, po Vüzmi na drúgi pondelek, pred Riszálmi v csetrtek, na Antonovo, pred Velkovmesov v csetrtek, na dén po Málaj-Mesi, okt. 4.
- Zala-Egerszeg, febr. 14., po Cvetnoj nedeli ino po Jürjavom v pondelek, po Riszálaj v tork, jul. 22., szept. 9., okt. 28., nov. 30., dec. 28.
- Cyrril i Methodom, v pondelek pred Zvisenyom Szv. Krizsa, v pondelek pred Martinom.
- Varasd (Varasdin), ápril. 24., jun. 24., jul. 25., nov. 5., dec. 21.
- Fehring, na Fasenszki pondelek, prvi tork po Laetári

nedeli, v tork v kríznom
tjedni, dec. 21.
Fridau (Ormozs), na velki
pétek, máj. 25., na prvi
pondelek po Jakobovom
sept. 21., nov. 11.
Fřrstenfeld, na 3. posztno

nedelo, v pondelek po Ro-
gáte, junius 24., aug. 28.,
v pondelek po Miklosovom.
Luttenberg (Lótmerk), vszáki
kvátorni tork, v tork po
Vüzmi.
Pettau (Naptúj), ápr. 23., aug.

6., vszigdár tri dni po szpó-
lom; nov. 25.
Radkersburg (Radgona), 14
dni pred Fasenszkim pon-
delkom, v tork po prvoy
nedeli po Riszálaj, na Lov-
rencovo, nov. 15.

Szentgotthárdi Általános Takarékpénztár (Szentgotthárdszka általános sparavna gasza) v Szentgotthárdi.

Vzeme za viziki interes notridejvanye na notridejvajócse knige
ali na tekócsi racsun (folyószámla).

Na pószedo dá na máli interes, na nevugibno, na vekszline i pó-
lek niszike nazájplácsanye pórgo dá na tekócsi racsun.

Dolláre, dináre i vsze drúge zvünszke országe pejzeze vu ná-
visisem cejni kúpi i za denésnyo cejno odá i vszeféle tózs-
déne oprávlanye prejkzeme.

Odposilanye zvünszke országe rávno tak, kak znotresnyega or-
szága pólek vküpvézanoszti z dosztami bankami jáko pred-
nyejszto i hitro odprávla.

Szvoj vínszki klász odáva z vsze poznáne vino brodécse krajíne
právo esízto goszpodszkó sztáro i nóvo víno.

Vu szvojoj zsájfaszkoj fabriki sze vu nájbógsom kaksoszti szpoz-
nána fárbazsájfa dobí za denésnyo cejno.

Telegraferszki atresz: Általános Takaréék Szentgotthárd.

Telefon: Szentgotthárd 2.

Obráza bolecsíne nasz záto tak jáko mantrájo i je tó záto tak lagoje, ár lícne
koszti prevecs doszta csütijócse csütinic vküpvérzejejo. Po obrázi idéjo prejk z lampe
csütínice, z nóza dísní csütínice i z ók vidócse csütínice. Nej csüdo, csi tí doszta csütínici
obráz tak csütijócsega dene. Jáko je tanácsno vu obráza bolecsíne hípaj, te bolez-
ftisávajócsi Fellerov „Fisafliuid“ núcáti. Tó vrásztvo nam mér prinészé i nam boleznoszti
zasztávi. Pri csütinic bolecsíni rávno tak, kak pri od preladjenjá szhájani betegi hitri i
dober nászled má. Vecs kak 100,000 zahválni píszmi szvedocsíjo eto za dobro szpoz-
nано bolezentisávajócse vrásztve pomáganya. 6 dupliski ali 2 razlocsniva glazsa koma
koli posle te „Elsa“- és „Hega“-készítmények magyar szétküldőhelye 120. sz. Muzeum
gyógyszertár, Budapest, 41. postahivatal, fiókbérlő. Kí nema dobroga téka, on szí z ed-
nim lejko zrendelúje te dober ték csinécse, ceranye naprejpomágajócse Fellerove rebar-
bara „Elsapilule.“ Ete zsalódec krepkócse, vözpróbané mérno csrejvzsenécse pilule szo
prvoszti vrejдне vszej drúgi csrejvzsenécse zgotávlany. Dosztakrát szo od vracsitelov
vözpróbané. Hitro bolezentisávajócsa, stero vszepovszédi lejko z szebom neszého, je
ta Fellerova mentholsibica.

Nóvotíne: „Mocsna Elsa Külnvoda“, „Elsa leszádíisési parfüm“, „Elsa-lampevoda“, „Elsa Lilíommlejo“, „Elsa Kína-zselézovíno“.

Nikse drúgo vrásztvo,

kákse stécs imé má i kaksim stécs glasznine oznantivanyom je pontifajo nema naprejdati telko zahválni píszem i vracsitelszki porácsanyov

kak te právi Fellerov dobroga téka

Feller V. Jenő apotékár

lejko poszvedócsi, ka vecs kak 100,000 zahválni píszem i vracsitelszki szpoznanya dóbo za tó vszígdar hizsno zavúpavno vrásztvo.

Ka vszáki dícsi, ono dobro more bití!

Te Fellerov „Elsa-Fluid“ sze lejko nűca, kakti:

Za notrimázanyo vu vszákom hípi, gda je na hitro pomágájose notrimázanyo potrejbno.

Róki, nógi kotrígi po dúgoj póti i zsmetnű deli obrűdűjenosztű, szlabosztű i t. v. mócs dá i ozsívava.

Lampam dvorbi je polűbleno, dober nászled má na csalűsztű i zobű.

V lefi med mujjavno i kűpavno vodű zmejsano hladi, svicanye odsztávű i betegom próti sztojűcsi nászled má.

Guti nájbole vu mizűi i mokri dnűvaj za gutvűpránye med pár kaplie vodű vlejáno dobro nászledűje.

Za kűzso dvorbű próti vszákű kűzso neesisztűcsi, jákű dobro, csisztű kűzso i jo za mládo naprávi.

Prű vlászom dvorbű, glávű kűzso mócsi i csisztű i grinte minűjo.

Sztári i mládi za právo dobrotivnoszt drzsijo toga bodűcsnosztű.

Z 1000 prilíkami sze za hasznovítű i dobro poszvedócsi, záto niti vu ednoj hizsi bi nej szmelo falűti.

Nísterno kaplie doszta bógsű i mocnejsű nászled má, kak doszta drűgi sósborszesz, steroaga laikos naprej posztávű.

Prű vszákűj familji vu doszűti hípaj kak jákű dobro i hitro pomágájose vrásztvo szlűzsi.

V zűmi obráni kotríge próti mokrosztűi i mizűje prűsenosztű.

Nájmenűse posítánye: 6 duplűskű all 2 razloesnűva glazsa.

Jeszűi je vszűvanye, csi cslovek tűk má mo je tű potűrejbno, csi szű mócs sesűmo obrűzsati. Zsalosztűno je, ka jű doszűta táksű jeszűe, ki nemajo tűka, az zsalűdeco nyűv bozsno ceranye má. Kak szmo mű od toga obűvűrvani i doszűta zahválnű píszem szvedűcsi, tej betegű sze hitro pomenkajo, csi to mocsno svűdszűko tinktűro (Tinktűra svűdica) nűcamo, stera sze za szűtek eszencűo i balzam tűdi zovű. Prűgájenosztű je nyű, ka tűk dá, ceranye naprejpomága, bolezen ftűsávájűcsa i bráni cerájűcse kotríge.

Vámo sztroske

ka szű naj nasi estenyájűje prűsarajo, porácsamo, ka vu sterű orszáj sesűjo, ka sze naj posűe, tű na zrendelűvanye tak atresz písejo:

Vu Vogrszki orszáj: Kizárűrolag az Elsa- és Hega-kűszűtműnyek magyar szűtkűldű helyűnek 120. sz. Műzeum gyűgűyszertár Budapest, 41. postahűvatal, fűkberűlű.

Vu Jugoszlávű: Feller V. Jenű apotekár, Stűbica donja Nr. 120. (Horvatszki orszáj.)

Vu Ausztrűo: Oest. Versandstelle der Elsa- u. Hega-Prűparate Nr. 120 in Wien I., Nibelungenstr. 2. Z szakűega drűgűga orszájga zrendelűvanye sze naj na ete obrű sztojűcsi atresz, v Stűbico posűe.

Brezi boleznosztű

sze vkrajszprávi vszáko kűre-cse okű z Fellerov „Elsa“ turista-flasterom.

Fellerovo „Elsa“ turista tinktűra (tekűcsa kűrecű okű tinktűra) v glazsi, z pemznom.

Vszákdenűsnye tejlű dvorbű

sze Fellerove „Elsa“ toalettmujjavne-pastille za tejlű prűnyű, decű kűpányű, lampevodű i t. v. nűcajo.

Tejlű i nogáj svicanyi

Fellerov „Elsa“ poszűpávájűcsi prűj próti sztojű.

Z szebom nesztű

i vu zsebki sze lejko drzűi ta bólezen ftűsávájűcsa i bitűro pomágájűcsa Fellerov mentálpálcűka z „Elsa“ branűlov. Jákű dobro vrásztvo za glávű bolezen i migrűnű tűdi. — Okűvoda (collyetium) Kaplie za zobű.

„Elsa“ gliszte-cűkerpasztille

za decűo i gorzrasceni, szűline raztűplájűcsi, kasűányű ftűsávájűcsi zagorszki próti kasű prűszű szűrup.

Prűti csrvűv, zszűzsevk,

zagvűsűen i nájhitűrej nászled má Fellerov „Elsa“ csrv-zaprávlájűcsi prűj.

Csű stoj cejne sesűj pítiati, on vu píszmo odgűvűr-stemplin more djati.

Postínszke szűtroske szű náj-vecs tak znűmo prűsarati, csi na ednűk doszűta zrendelűjűmo.

Z Vogrszűkűga orszájga nasi posteni estenyájűje zrendelűvanyűe naj szű amo na etű atresz písejo: Az Elsa- és Hega-kűszűtműnyek magyar szűtkűldű helyűnek 120. sz. Műzeum-űgyűgűyszertár Budapest, 41. postahűv. fűkberűlű.

Nóvotine: "Mocsna Elsa-Kőinvoda", "Elsa leszádiseési hizsziparfűm", "Elsa Kina-zselézovino", "Elsa-lampevoda", "Elsa-Liliummelejo", "Elsa-Kőinvoda", "Elsa leszádiseési hizsziparfűm", "Elsa Kina-zselézovino."

Lejpa obráza kózsa

i fájna kózsa rók, stero pri doszta lúdim csúdivamo, dvakrat telko prejdnyosztí prinészejó csloveki. Vu prvom sztrávi je pri zdravom teji potrejbno, ka kózsa naj lejpa bejla i méhka bode, ár ono notrizidihávanye pomága. Ino tó je tídi isztina, ka lépota obráza i róke nász pred nasim prijatelom za velko kázse i nász za lejpora drzsijo.

Közsenecsisztó-cse, szpókánye, grbe, kózse spice (mit-eszer), krpe, oszepnice, szunce pecsenyé i. t. v. nam bozno nászled delajo, stere dosztkrát zádnyszot szprávjó. Eie kózsenecsisztó-cse tídi kózszedihávanyi próti sztójijo, záto nezdravi jeszto. Doszta jezér moskov i zsenzek za kózso dvorbo i branilo tó szpoznano Fellerovo „Elsa“ branilna lica i kózse pomádo núcajjo. Eta pomáda je neszkodíva i nej tak, kak doszta drúga pomáda, stera skodlíva jeszto. Tászprávla kózso-necsisztó-cse, obráni próti szunce pecsenyá, oszepnice, kózse spice, szpókánye i. t. v. minéjo Mészto grízécse dosztkrát skodlíve zsájfe núcajmo za lica pránye Fellerovo liliumzsjájo ali Fellerovo borax zsájfo.

Nájménye

posilanye:
6 skatúl.

Pri potrajbni i vrojndi recsaj na cejno nanes nemiszlimo. Dvoja je veszélje, csi kakso potrejbno i hasznovito rejcs szi lejko po fáloj cejni kúpimo i eto sztoji na zsalódec krepocse, mérho pomágájocse prekúhávanye Fellerove Rebarbara „Elsa-pilule.“ Csi nan, tek lagoji, od fála sze vlecsámo, zsmetno sze genemo, obráz lagoje farbo má, lagoje vose, vesztkrát bolescina, neszpánoszt i pólek vecs bozsnoga zróka szmo nej zadovolni za prekúhávanyom.

Csi nasi prekúhávajocsi kotrige nam szlúszbo goripovejo, csi vu zsalódeci dobro ne csútimo, ár zsalódec nikso falingo má, té nam Fellerove „Elsa-pilule“ pomáganye prinészejó.

Té Fellerove „Elsa-pilule“ sze z dobre nászlede betve zgotávlajo, celó noskodlívo, ali zavřapavo zsalódec krepkocse cszejzenecse vrászto. Za toga volo szvojo prejdnyoszt májo med szejmi onomi cszejzenecsemi vrásztoimi, stere zsalódec oszlabíjo i skodlívo szo nyemi. Záto zsenzke, déca i szlabi lúdi nájráj „Elsa-pilule“ notri jemlejo.

Z Vogrszkoga országa nasi posteni cstenyárje zrendelřiványe naj szamo na ete atresz písejo:
Az Elsa- és Hega-készítmények magyar székiútihelyének 120. sz. Múzeum-gyógyszertár Budapest, 41. postahivatali iktatórřó

Gószto vlaszov rascsenyé,

stero vszákomi obrázi doszta lépse vögledánye poszdóji, nájlezsi sze tak zmorejjo, csi z Fellerovov právov „Elsa“ Tannonchina vlaszov rasztjécsov pomádov dvorimo vlaszé. Krepki gláve kózso, próti sztoji vókáplenyi i pred cajtom szejroszti, naprej-pomága nóve, zdrave, vugibne, duga vlaszov rascsenyé i gori obdrzsi mládo farbo, trde vlaszé méhki naprávi, tak, ka sze lehko pocseszéjo i lepo vkűpszpietéjo. Ne drzsi skodlíve fále, záto próti skodlíve zgotávlanij jo vu prvoszti drzsimo, nájbole próti taksimi zgotávlanij, stere sze od neznáni, apotekarosaj porácsa. Za bajuszti orbo je nájbógse Fellerovo bajuszti mászti.

Yámo sztoske ka szi naj nasi cstenyárje priszparajo, porácsamo, ka vu steri orszáj scsejó, ka sze naj posbe, té na zrendelřiványe etak atresz písejo:

Vu Vogrszki orszáj: Kizárólag az Elsa- és Hega-készítmények magyar székiútihelyének 120. sz. Múzeum-gyógyszertár Budapest, 41. postahivatal, fiókberló.

Vu Jugoszlavíjo: Feller V. Jenő apotekár, Stubica donja Nr. 120. (Horvatszki orszáj.)

Vu Ausztrio: Oest. Versandstelle der Elsa- und Hega-Präparate Nr. 120 in Wien I., Nibelungenstrasse 2.

Z szakéga drúgoga országa zrendelřiványe sze naj na ete obrí sztojécs atresz, v Stubico posbe.

HEGA-puder „Euchromin“

Za cujrazméte zsenzke puder.

Szplój neszkodlivo!

Nezrecsunyeni poznáni píszmi!

Nájbole fájno parfimirano!

Lejpo kózso dá obrázi, etoga prejdnyega sztrána zsenzkek prája núcanye.
 Dobí sze vu trojem fárbí: v bejlo, rozsnatom i krémszkom fárbí.
 Nájbole sze porácsa ta „ELSA“-pomáda túdi fcsaszi nítati.

HEGA FERRIN

dober zsmajni zseléozelikszir. Jáko krepkócse krvdelajócse vrásztvo za one, kí krv zgúbjfo i v pólek nekrvosztli szhájojócsi vszeféle betegí szlabí szjójo.

Sagrada Barber

ideálno prekújávanye pomágojócse vrásztvo

brezi skodlivo nászleda, csiszto z betfa, naturszko, orszacscko poseszttívano zgotávlanye. — Nájmense postno posílanye: 1 velka skatíla ali 3 skatíli za próbó.

Cejne: Záto, ka sze cejne szígdár praminyávajo, zdej szmo eti cejne nej doliszpízsalí, ali prószimo te postane cstenyáre, ka zrendelívanye naj z cejlím vúpányom nam notripeslejo ino sze poszvedocsi, ka tak za blágo, kak za pákivanye vszígdár po nájfalejsom cejni mo racsúnali. — **Kí za cejne scsé spítávati on odgovorstemplin more vu píszmi poszlati.** — **Postní sztroske:** Csi vsze vecs na ednók zrendelíjete, té szí vsze vecs postní sztroskov prísparate. — **Vámó-sztroske:** Pólek prísparanya vámo sztroskov vam posteni cstenyárje porácsamo, ka vu steri ország scséte, ka sze naj posle, té na zrendelívanye átresz naj etak písete:

Vu Vogrszki ország: Kízárólág az Elsa- és Hega-készítmények magyar szétkíldő-helyének: 120. sz. Muzeum-gyógyszertár, Budapest, 41. postahivatal fiókberló.

Vu Jugoszlávio: Feller V. Jenő apotekár, Stubica donja, Nr. 120. (Horvatszki ország.)

Vu Ausztrio: Oest. Versandstelle der Elsa- und Hega-Präparate Nr. 120, Wien I., Nibelungenstrasse 2.

Z szaksega drügoga országa zrendelívanye sze naj na ete obri sztojécí átresz v Stubicó posle.

Z Vogrszkoaga országa nast posteni cstenyárje zrendelívanye naj szamo na ete átresz písejo: Az Elsa- és Hega-készítmények magyar szétkíldőhelyének 120. sz. Muzeum-gyógyszertár Budapest, 41. sz. postahivatal fiókberló.

Zamerkanoszt!

Prvlé, kak bi szi vina potrejbsino notriszpravili, poglednite naso szentgotthárdszko pevnico, gde vszigidár visonta-szko, kecskemét-szko i badacsony-szko vino za nase postane küpce sztoji.

Zvünszke országe valute küpüvanye i odávanye sze po nájbógsem cejni odprávla. — Vérsztvinszke póvanye za nájvisiso denésnyo cejno küpimo.

LIPP i LACKNER

bankna i trzstvena bauta, Szentgotthárd.

Küpüvanye. Odávanye. Mesztoplejnye. Cenzaria.

Exportteranye. Importteranye.

Telefon broj: 17. Telegraferszki atresz: Lackner, Szentgotthárd.

WELLISCH BÉLA stamparnica i knjigovezárnica v Szentgotthárdi.

Na znánye dam postenomi lüsztví, ka sze primeni dobíjo küpiti pridócese szlovenszke molitvene knigge:

SZERCÉ JEZUS

vu plátno-táble zvézane za 100 korón, vu pó lederne táble zvézane za 120—150 K.

Mála Molitvena Kniga

za ménso deco vu plátno-táble zvézana 60 korón.

SZENSZKE KNIGE

za 40 korón. — Kí 45 korón naprej notriposle, onomi sze brezpostno poslejo.

Sztarisínsztvo i Zvacsínsztvo

za 20 korón. — Kí 24 korón naprej notriposle, onomi sze brezpostno poslejo.

TOLDI

versusko pripovedávanye. Szprávléno po ARANY JÁNOS-i, na vend jezik obrnyeno po KARDOS JÁNOS-i

za 20 korón. — Kí 24 korón naprej notriposle, onomi sze brezpostno poslejo.

Vszáko zrendelüvanye sze hitro odposle z povzétjom, ali po naprej notriposlenyi pejnez.

